XXXVI. ÉVFOLYAM, 37. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1980. SZEPTEMBER 11.

NAGY UTAZÁS UTÁN

– Végül aztán már csak pénzért mutogattuk odakint a Trabantunkat!

Brenner György rajza

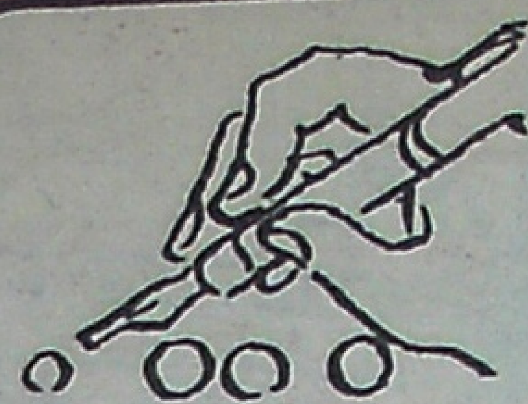

Hatóságilag nem engedélyezett pocak

Lassan követjük a divatot? Ez általánosítás! Mert igenis vannak, akik gyorsan kapcsolnak. Például a szélhámosok. Most nagy divat lett az ellenőrzés, kereskedők azt állítják, hogy sohasem láttak annyi ellenőrt, mint az utóbbi időben. Megélénkültek az egészségügyi ellenőrzések is. És íme, máris lebukott egy ÁI-KÖJÁL-ellenőr, aki sorra járta a vendéglőket, cukrászdákat, ételmintát kért és pénzt. Az ételt – hol két tortát, hol egy menüt, hol egy frissensültet – jó egészséggel elfogyasztotta, nem félve szalmonellától, csótánytól, vagy más veszélyektől, a pénzt pedig zsebrevágta. Mint olvasom, alacsony, pocakos ember, a pocakot nyilván nem a közétkeztetésben szerezte, hiszen üzletvezetők egész sora állt készséggel rendelkezésére: még azon sem csodálkoztak, amikor telefonon egy újságárus standjához kérette az ételt és a pénzt. Kivitték neki, gyorsabban, mint némely egyszerű vendégnek az asztalhoz. A kért összegek többnyire 50–70 forintot tettek ki, a legmagasabb 300 forint volt, ezen talán egy szabadnapján egy igazán megbízható étteremben kívánt vacsorázni.

Végül egy helyen feljelentették: felelnie kell szélhámoskodásáért. Joggal – de bevallom, ügyét valahogy üde színfoltnak tartom a mai csalások, szélhámosságok sorozatában. Ő is jóllakott és az elővigyázatosság is megmaradt – egy-két napig – az általa ellenőrzött helyiségekben. Néhol talán éppen ő serkentett takarításra, az edények alapos elmosására. Mindez természetesen nem menti tettét: étteremben jóllakni nem így kell! Hanem például úgy – ezt a reprezentációs összegek felhasználásáról szóló vizsgálati jelentésben olvastam –, hogy a vállalat fél vezérkara, 10–12 ember kísér el egy, esetleg két külföldi vendéget a Hiltonba, vagy az Intercontinentalba. Összehasonlításról persze szó sem lehet: ők nem ellenőrnek adják ki magukat, ők valóságos kísérők és pénzt sem kérnek az államkasszából: megelégednek azzal, hogy a vacsorájukat fizeti.

Földi Iván

A nemzetközi helyzetről tájékoztató rágógumi

Aki a fenti címet elolvasván hörögve kap a torkához és arcizmai rángatózni kezdenek, kapjon be egy rágógumi-golyócskát az idegeskedés ellen: nincs semmi baj, túl vagyunk a nehezén; mindjárt jobb lesz, ha elmondom, miről is van szó:

Én a Csemege Édesipar jóízű, színes rágógumi-golyócskái által vagyok tájékoztatva a nemzetközi helyzetről. Pontosabban a **golyócskák csomagolása** világosít fel arról, hogy enyhülés állt-e be a világpolitikában avagy megint a fegyverüket rázzák egyesek és nem férnek a bőrükben. Tessék türelmesen rágni a golyót, akkor folytatom.

Évekkel ezelőtt – az idősebb rágógumisok biztosan emlékeznek rá – a színes golyócskák egy **műanyag gumibotban** kerültek forgalomba; a rágógumi-gumibotot a csuklóra lehetett húzni – akár a valódi gumibotot – és ütni is lehetett vele, veszélytelenül, mert nem az volt a szerepe, hogy rendet teremtsen, hanem, hogy megrágjuk a belsejében felsorakozott színes maszszát. Ez a rágás didaktikusan arra utalt, hogy a terrorizmus elleni harc jellemzi azoknak az éveknek a fő feladatát.

A gumibot-rágógumit követte a **fokos-kisbalta-rágógumi.** A népi fegyverbe csomagolt golyók – minden bizonnyal – azt szimbolizálták, hogy a népek maguk döntenek sorsuk felől, ha kezükbe vehetik a kisbaltát. Ezekben az években, miközben fokosból rágógumiztunk, nem egy afrikai, közel-keleti és hátsóindiai állam vívta ki önállóságát, megértve a Csemege Édesipar felhívását.

Az elmúlt esztendők nemzetközi sikereit: az őszinte közeledést, a helsinki határozatok béketörekvéseit, a valódi enyhülést az is észrevehette, aki soha, még csak egy újságot sem vett a kezébe, csupán egy csomag rágógumit vásárolt: a rágógumi ugyanis **furulyában** jelent meg. Idillikus béke rágta körül a rágógumit: a Mojszejev-együttes az USA-ban turnézott, a kínaiak pedig részt vettek a montreali olimpián. Hajlamosak voltunk rá, hogy optimizmus töltsön el bennünket: lesz még egyszer ünnep a világon.

De mi történik!

Derült Édesiparból villámcsapás: megjelent a **pisztolyba** töltött rágógumi! A golyók félelmetesen sorakoznak a pisztoly agyában és csövében, tízlövetűek, ha jól számoltam.

Őszintén remélem, hogy csütörtököt mondanak. Az Édesipart pedig arra kérem, haladéktalanul kezdje gyártani a **töltőtollba** töltött rágógumit! Kényszerítsük tárgyalóasztalhoz a pisztollyal hadonászókat, egyezmények aláírására.

Ha legközelebb egy bombában hozzák ki a rágógumit, esküszöm, felrobbanok!

Somogyi Pál

Táblák a földszinten

Előfordul, hogy a téma nem az utcán hever, hanem szinte kiszúrja az ember szemét – a járdán.

Például az V. kerületben, a Néphadsereg utca és a Pálffy György utca találkozásánál. Álldogál ott egy KRESZ-oszlop a járdán, a legalsó táblának az alja – aligha sokkal a másfél méter fölött. Gyalogos legyen a talpán, aki, ha alkonyatkor vagy este a megengedett legnagyobb sebességgel és nagy ívben fordul be a sarkon, megússza ép bőrrel.

Hónapokig hasonló volt a helyzet a Szemere utca és a Stollár Béla utca kereszteződésénél is. Itt még alacsonyabbra szereltek föl egy ugyancsak háromszögletű – igaz, a sarkain lekerekített – vastáblát. Dülöngélve jöttek a vendégek a Szemere utcai tájjellegű fajborozóból, ha a saroknál épp a megfelelő irányba lengtek ki, a tábla könyörtelenül pofoncsapta mindegyiket, hatékony nevelőeszköznek bizonyult az alkoholizmus elleni harcban.

Nemrég mégis levették az illetékesek.

De miért van még mindig a helyén a Pálffy György utcai? Lehetséges, hogy minden ilyen alacsonyra rakott táblának van egy fejbeverési normája? Csak akkor szedik le, ha eléri a kiszabott teljesítményt? Ebben az esetben ez a második számú tábla aligha kerül el onnan a közeljövőben.

Először is azért nem, mert nincs a közelben kocsma, amely „földobná" a munkáját.

Másodszor pedig azért nem, mert óvoda van a sarkon túl, a kicsik sértetlenül masíroznak el a tábla alatt.

Ha a szülő a megfelelő oldalon vezeti őket, ő maga pedig a fal mellett oson.

Kürti András

De legalább van…

Ez a nyár nem kényeztette el a meleget kedvelőket. Egyik valóban napos hétvégén a Balatonra vetett jósorsom. A siófoki strandon sokezredmagammal élveztem a pihenés örömeit. De hát nemcsak napból él az ember, megéheztünk. A strand területén van a Pannóniának egy önkiszolgáló étteremkombinátja. Egyik végiben mérik az ételt, folytatása a fagylaltos pult, mellette meg árulják a csapolt sört és más innivalókat. Ezen a szombaton az éttermi rész zárva volt. Érdekelt az ok, kerestem egy gyakran idejáró ismerőst, aki meg is adta a választ. Az üzlet vezetője „panaszkodott", hogy ma nem tudott főzni, mert nem kapott semmilyen alapanyagot. És ugyebár már Lear is megmondta: semmiből semmi sem lesz.

Nem sokkal odébb egy téesznek van sütödéje. Ott folyamatosan mérik a kétfajta hurkát és a pecsenyehúst. Kinek-kinek tetszése szerint, vagy mustárt löknek a papírra, vagy ehetek kovászos uborkát. A kiszolgáló kézzel dolgozik. Így teszi a vendég elé a húst is, meg így nyúl be az uborkástálba és teszi át a papírra.

Aztán annak rendje-módja szerint inkasszál. Nem keveset. Gondoltam, legalább a pénzt valamilyen szerszámmal fogja meg. Nem. Előbb a pénzt, aztán a kezét belemossa a kovászos uborkába. Nem igazán étvágygerjesztő, de itt legalább van alapanyag.

És hol a KÖJÁL?

Fellegi Tamás

MAI LAJTOSKOCSI

– Meg vagyunk mentve, eszkimók jönnek nyaralni!

TANREND

– A paradicsom- és almaszedésen túl vagyunk, most majd a kukoricatörés következik...

VILMA NÉNI

– Én a Himnusz alatt is mindig sírok, dehogy is megyek magukkal Ópusztaszerre!

GENERÁCIÓK

– Mi mindenütt letesszük ünnepélyesen az alapkövet, ti meg, fiam, majd építhettek!

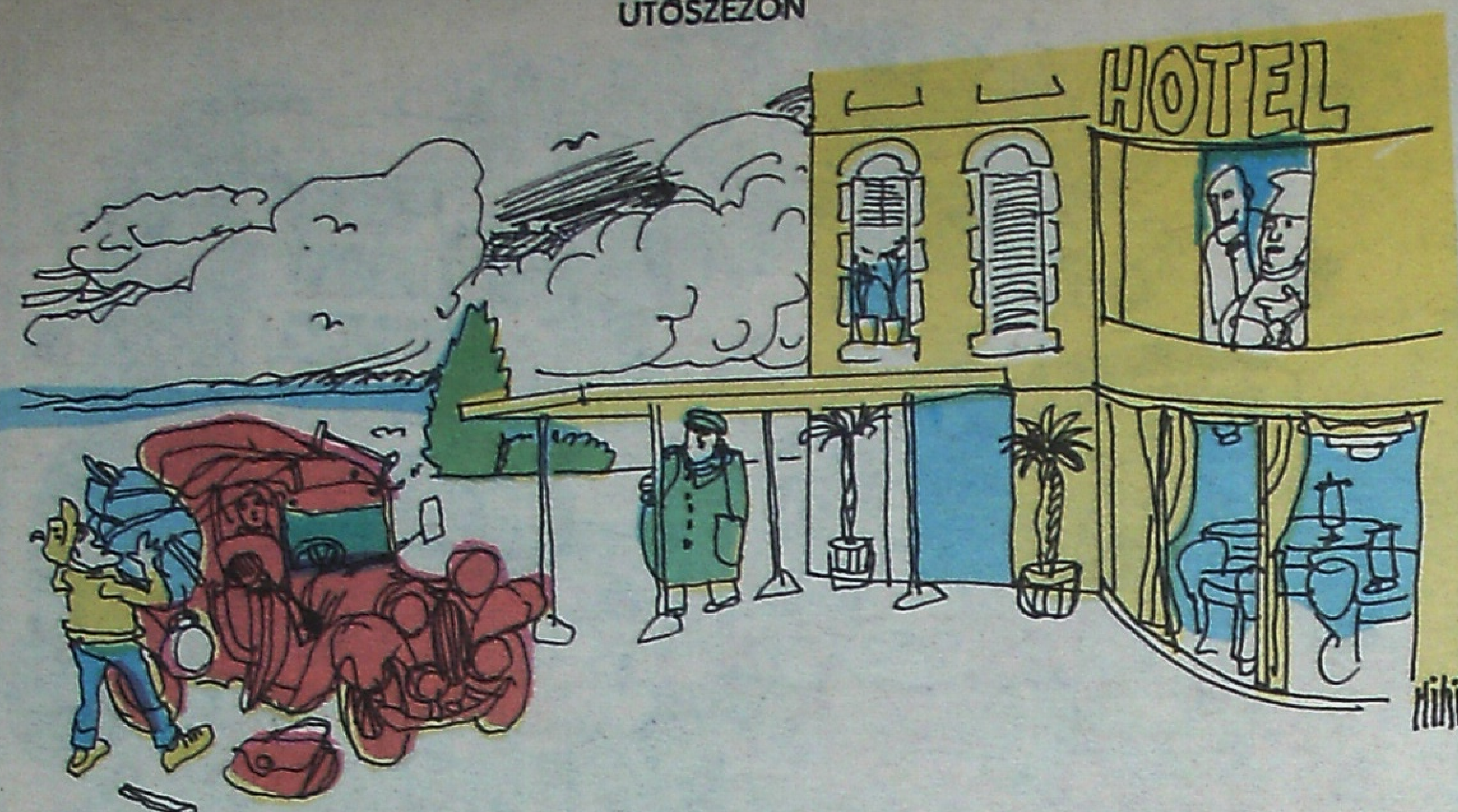
AZ ISMERT REKLÁM MINTÁJÁRA

BUSZOZNI EGY KICSIT ANNYI, MINT EGY KIS KÖZÖSSÉGBEN LENNI

AKI AZ AUTÓBUSZOZÁST VÁLASZTJA, AZ ÉLET ÖRÖMEITŐL FOSZTJA MEG MAGÁT!

UTÓSZEZON

– Fogadni mernék, ez is szalonnát fog sütni ebéd helyett!

– Ezek a Kovácsék mindig kiszivárogtatják a családi ügyeiket...

SZILÁNKOK

DIVAT

— Mi sem akarunk lemaradni a szomszéd mögött. Mi is engedély nélkül építünk házat.

POFON

— Bocsánat, hogy hirtelen indulatomban pofon vágtam.

— Nem tesz semmit. Úgyis tudom, hogy csak ismerkedni akar...

SZABADTÉRI ELŐADÁS

Az előadás, a közbejött jó idő miatt, sajnos, meg lett tartva.

ŐSZINTESÉG

ÉTTERMI ÁRAINKBAN A MEG NEM ENGEDETT HASZON IS BENNE FOGLALTATIK!

GYŰJTEMÉNY

— Ezen a kilenc könyvespolcon vannak az elintézetlen kérvényeim.

VALLOMÁS

— Elmúlt éjjel azt álmondtam, te voltál a párom. Reggel aztán felébredtem: de szép, hogy csak álom...

HORDÁR

A vasúti hordár tíz forintot adott, hogy a vonathoz cipeljem a bőröndjét. Ő húsz forintot kapott érte az utastól.

ÖRÖM

— Hál' istennek a fiam megbukott az iskolában. Így most nem kell új tankönyveket vásárolni.

SZÉP KIS CUKRÁSZDA

— Négy krémest kérek.

— Becsomagoljam, vagy itt tetszik káromkodni, hogy milyen rossz a süteményünk?!

MAGÁNY

— Tegnap este hazamentem és egy betörőt találtam a lakásomban. Remekül elbeszélgettünk.

ÜZLETBEN

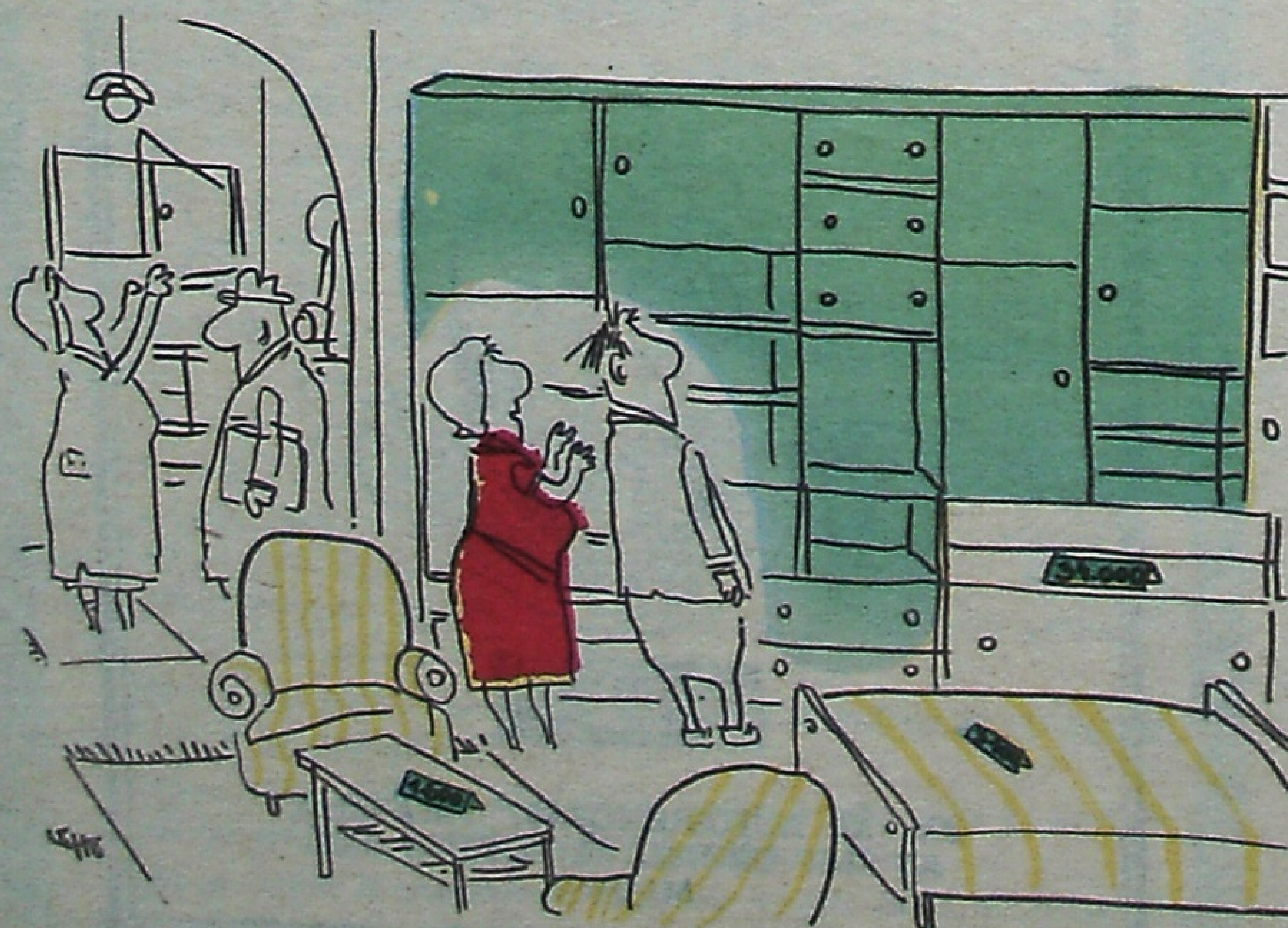
— Ma még négy vevővel gorombáskodom, aztán itt a záróra.

Galambos Szilveszter

– Minden alkalmat megragad, hogy nemesi származását mutogassa!

VARIA-BÚTOR

– Lehet variálni: anyádéktól kérünk kölcsön, aztán megint a kollégáktól...

SZEPTEMBER

– Van néhány strandfotóm a tanító néniről!

Két ismerős beszélget egy pohár borocska mellett. Azt mondja az egyik:

— Körülöttem egy egész hárem is masírozhat, én észre sem veszem őket.

— Ilyen büszke vagy?

— Én nem büszkélkedem, hanem panaszkodom!

•

— A mi irodánk engem a Keletre emlékeztet — mondja az egyik kolléga a másiknak.

— Nem értem ...

— Valóságos perzsavásár: csupa mütyür, csupa baksis!

OPEC-TANÁCSKOZÁS BÉCSBEN

Egy szélhámos védőbeszéde

Tisztelt bíróság, én ártatlan vagyok! Én nem vakítottam el senkit, én csak a felcsillanó reményt adtam el az embereknek! Ám ezért a féléves, egyéves reményért csak igen szerény összeget, csupán húsz, huszonötezer forintot fogadtam el. És kérdem én önöket, tisztelt bíróság, hogy sok-e ez a majd esztendei ábrándért, amikor legális formák között is nemegyszer olyan borsos árú termékeket és szolgáltatásokat sóznak a lakosság nyakába, melyek nemcsak drágák, de egy-két hónap után már az élvezetük is reménytelen!?

Hát akkor én még mindig becsületesebb voltam, ha mindössze a várva várt lakás reményével csaptam be az embertársaimat. Mert ugye, az emberek kifejezetten igényelték ezt a szélhámossági szolgáltatást, s nyugodt szívvel mondhatom önöknek, hogy klienseim egymás kezébőlráncigálták ki a kilincset, hogy egymást túllicitálva bedőljenek a mesémnek. Mivel a lakásról szóló mesét manapság nagyon szeretik a felnőttek, és nem lehet kitalálni olyan ostoba fabulát, hogy ne adnának meg minden pénzt érte. Ezért, tisztelt bíróság, ha hiszik, ha nem, én vádolom ezeket az embereket, hogy hálátlanul befeketítettek, amikor én szerény honorárium ellenében megadtam nekik, hogy ábránddal feküdjenek, ábránddal ébredjenek és fellegekben járva járják a várost,

amíg a tisztelt rendőrség le nem rántotta rólam a leplet.

De kérem, tisztelt bíróság, én a lepel alatt is embertársaim bajaival törődő, érzékeny lélek vagyok, és becsületszavamra mondom, hogy sokat spekuláltam, miként gyógyíthatnám ki a lakásban feleslegesen reménykedőket súlyos betegségükből!

Először is kitaláltam egy olyan badar nevet, hogy mi vagyunk a TÖMIKE munkáslakás-építési társulás, és hogy én vagyok a TÖMIKE munkáslakás építés-tervezés megbízott intéző bizottsági elnök, létesítményi főmérnök, irányító-tervező. Ennek szerintem a tisztelt bíróság is bedőlt volna! De nem hiába, mert kérem szépen, minden nagyzolás nélkül mondhatom önöknek, hogy hamarosan százak és százak álltak sorban az előszobámban a munkáslakás-építési beugróval, és az olcsó lakás hírére úgy dőlt csekkszámlámra a pénz, hogy hamarosan én lettem az OTP főrészvényese, bár nem hívtak meg az igazgatótanácsba.

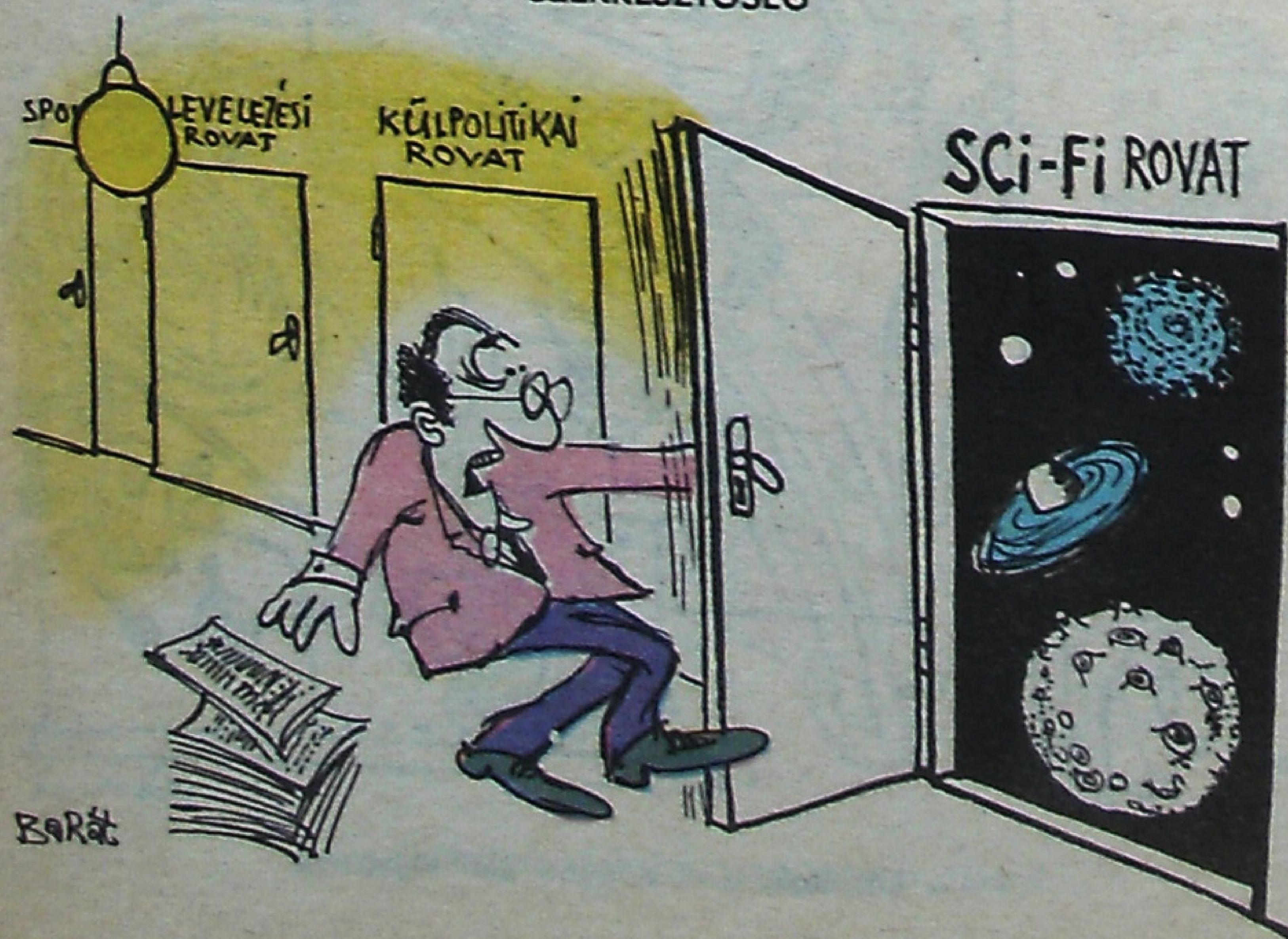
Na, mondtam ekkor magamban, most már srófolok egy kicsit a reményen, hadd ábránduljanak ki az emberek abból, hogy kidobják pénzüket az ablakon. Csakhogy, tisztelt bíróság, ebből nem tud kiábrándulni egy olyan ember, akinek abszolúte nincs ablaka, nemhogy lakása! Így történt, hogy kivittem néhány reménykedőt a Vérmezőre, és azt mondtam nekik, hogy a parcellázás után itt fognak lakni. Elhitték. Aztán közöltem néhány emberrel, hogy hamarosan lecsapolják a Feneketlen tavat és odalent fognak lakni. Ők is benyúltak pénztárcájuk fenekére. Majd felvittem néhány embert a Gellérthegyre és a fülükbe súgtam, hogy atombiztos barlanglakások épülnek a hegy gyomrában fejeseknek, de van üresedés. Azonban klienseim fejében is üresedés lehetett, mert zsebből fizették a Gellérthegybe való beugrót. Ezért aztán már nem tudtam milyen sületlenséget kitalálni embertársaim kigyógyítására. Így bizalmam fokozatosan megrendült az emberi észben, arról nem is beszélve, hogy engem a lakás után vágyakozók becsaptak, amikor azt hittem, hogy gondolkozó lények!

Ezek után kérdem én, tisztelt bíróság, hogy nem hülye-e az az okos szélhámos, aki manapság nem lakással spekulál? Kérem továbbá az orvosszakértőt, hogy állapítsa meg, én normális vagyok, de a volt klienseim tartós tudatzavarban, esetleg időszakos beszámíthatatlanságban szenvednek!

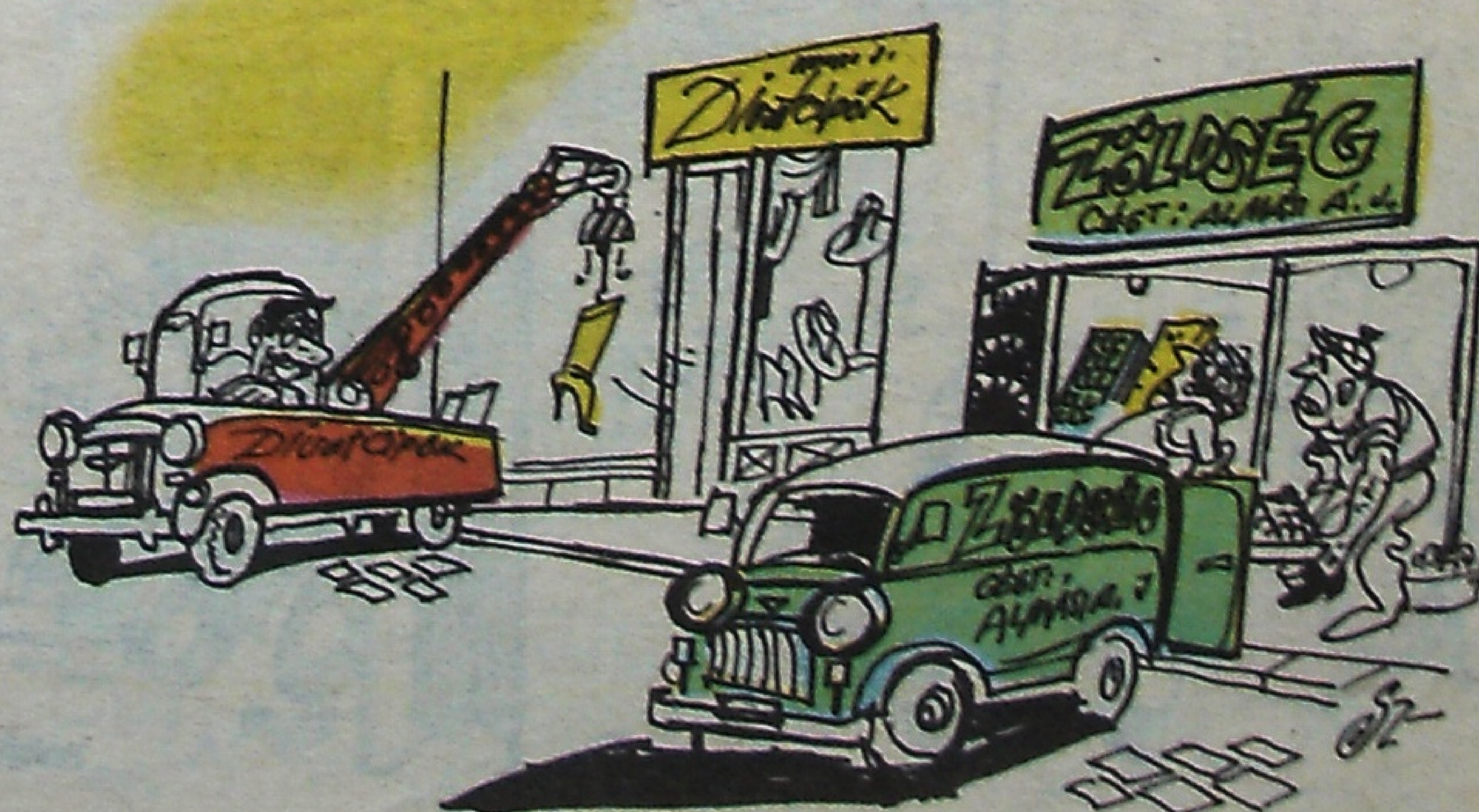
A védőbeszédet lejegyezte:

Tormai László

SZERKESZTŐSÉG

MAGÁNOSOK IS TARTHATNAK TEHERAUTÓT

– Miből telik ezeknek daruskocsira?

SZERELMES A GÉPÍRÓNŐ

Indulok Prüntyike szobája felé, kezemben a jegyzetfüzetemmel. Kovács és Molnár utamat állja:

— Diktálni akarsz neki?

— Igen. Miért?

— Nem lehet. Hagyd békén.

— Mi baja? Beteg?

— Rosszabb. Szerelmes.

— Ezért ne diktáljak?

— A főnök is szólt, hogy kíméljük. Nagyon kivan szegényke. Nincs olyan állapotban.

— Ha nincs olyanban, akkor nem vészes a helyzet.

— Nincs olyan lelkiállapotban. De te érzéketlen fatuskó vagy.

— De én csak két flekket szeretnék...

— És mi az a két flekk? — Molnár gyanakodva pislog bele a jegyzetembe — Te humort akarsz diktálni?

— Humort! Na és humort! Mi van abban?

— Humort? Most? Prüntyinek? Amikor a fiúja otthagyta. Illetve nem szereti. Illetve ott szereti, ahol nem hagyja. Illetve mást szeret. Ilyenkor akarsz te humort diktálni egy elkeseredett embernek?

— Hát nem bánom... Van nekem más diktálnivalóm is. A Hírmondó most kért három flekket a hamvasztásos temetkezésről...

— Szomorút pláne nem lehet — förmed rám Kovács. — Amúgy is fel van zaklatva.

— Most mit csinál?

— Maga elé mered és szipog. Azt hajtogatja, hogy már péntek van, vasárnap nincs kivel mennie a Palatinusra, pedig új fürdőruhát vett. Valami tangót...

— Tangát — javítja ki Molnár — Ilyen lelkiállapotban, azt hiszem, be kell látnunk... Emberek vagyunk...

— Állatok vagyunk! — dühödtem fel. — Már megbocsáss, de...

— Pszt! Ne kiabálj! Két szobával arrébb egy súlyos beteg, egy csalódott szerelmes emészti magát és te kiabálsz, ahelyett, hogy lábujjhegyen járnál.

— De nekem le kell diktálnom az anyagot. Inkább megveszem tőle azt a fürdőgatyát...

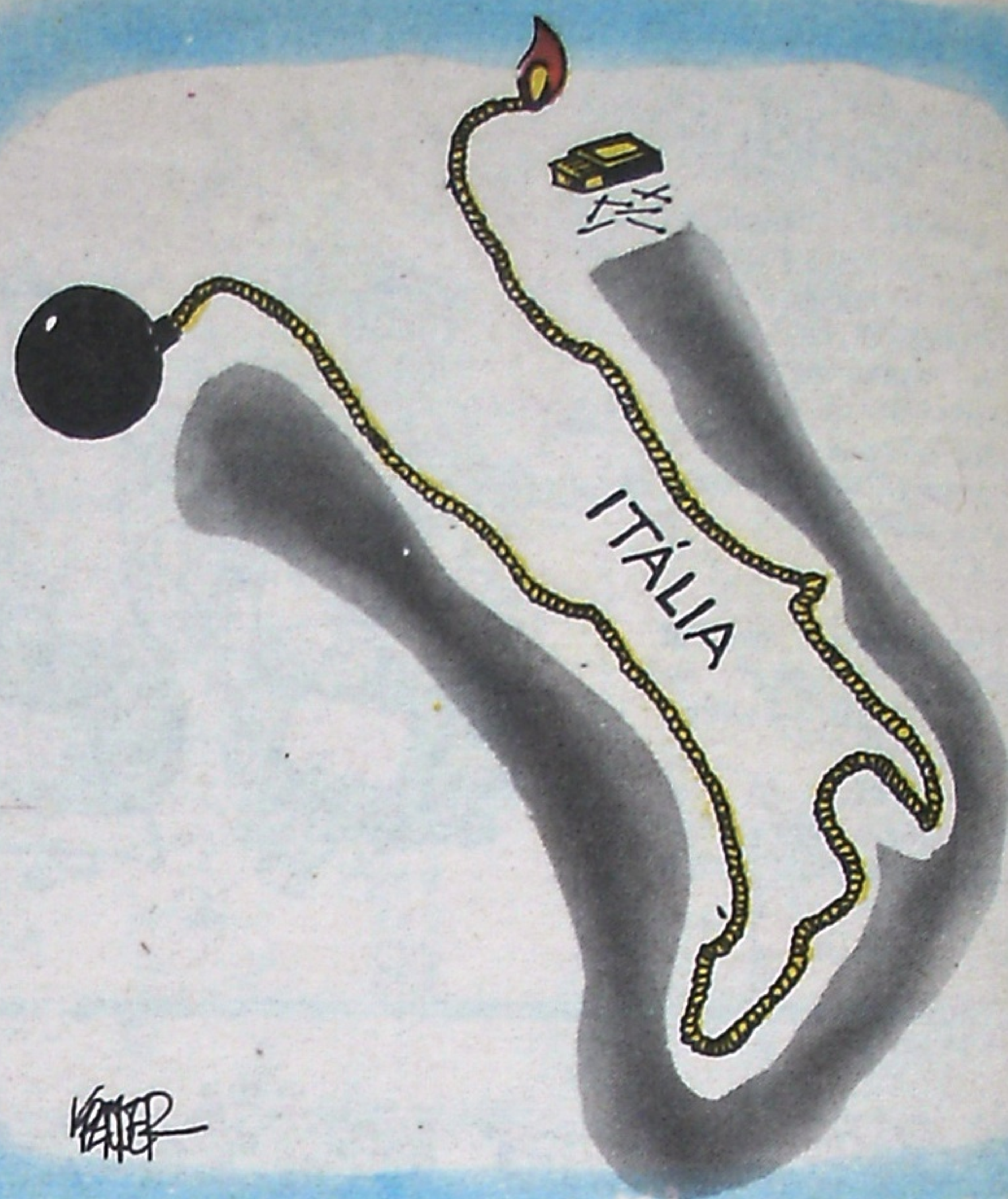
— Azt nem, de szerezhetnél neki egy új fiút. Mindannyiunk érdekében. Ha Prüntyi nem tud írni, a nyomda nem tud nyomni, a rikkancs nem tud árulni, az olvasó nem tud olvasni. Ha viszont Prüntyinek lenne egy új fiúja, aki kivinné a Palára, és ő felhúzhatná a tangáját, akkor az olvasó olvasna, a rikkancs rikkantana, a nyomda nyomna, mi meg diktálhatnánk.

•

Váratlan fordulat. Jelentkezett Prüntyi régi tékozló fiúja. Prüntyi egészen megváltozott, virgonc lett, dudorászott, telefonálgatott, napolaj után szaladgált, egész nap színét se láttuk. Boldog szerelmesnek se lehet diktálni.

Novobáczky Sándor

TERRORIZMUS

A MAGYAR STRUCC

VEGYES SAVANYÚSÁG

RÉMKÉP A BALATON PARTJÁN

Jaj, szelíd tavunk, ha
egyszer megvadulna
s a szennyet, mit bele-
ömlesztünk naponta,
visszazúdítaná,
egyenest nyakunkba!...

ESŐ UTÁN A KERTBEN

A virágok mind a földre dőltek.
Csak a gyomfélék maradtak állva,
s így könnyebb volt kitépdesnem őket.

NYAKAS FA

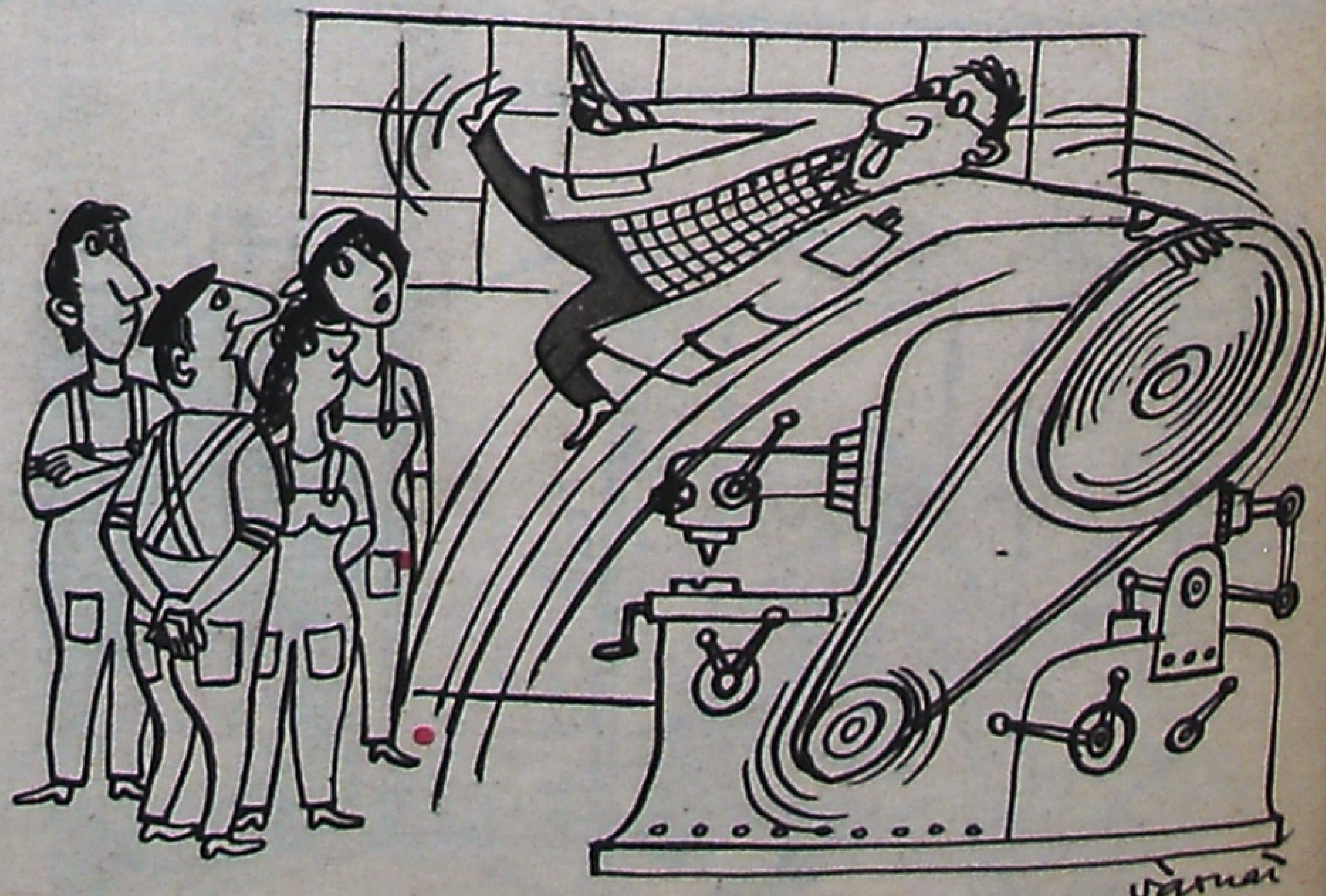
Lassan vége a nyárnak,
a fecskék messze szállnak,
fenyegetve az ősz jön,
nem hagyom, hogy legyőzzön.

Polgár István

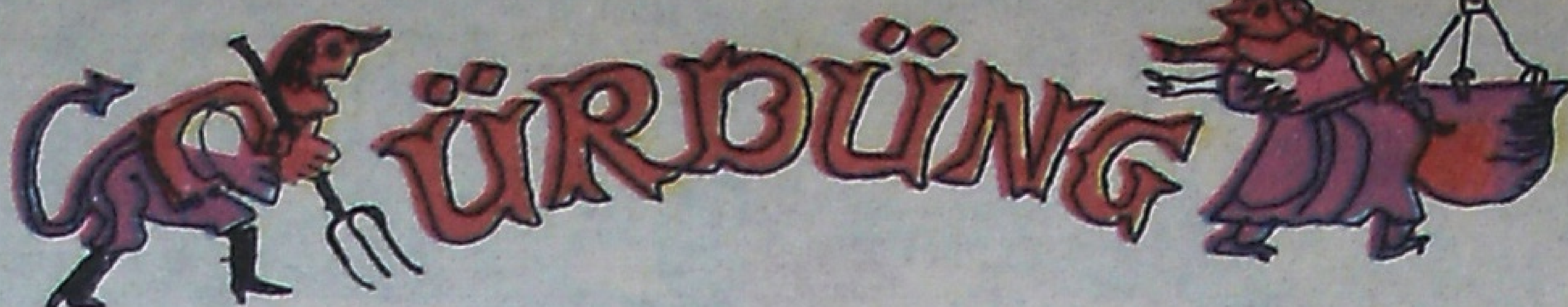
KÖNYVTÁMASZ

MUNKAVÉDELMI OKTATÁS

— Látjátok, erre nagyon kell vigyázni!

Elküldtek, hogy hozzam vissza végre a tökgyalut Huculkáéktól. Szívesen vállaltam, mert reméltem, hogy egyúttal fényt deríthetek a Huculka-rejtélyre, amely hónapok óta bizsergette honunk irodalmi életét.

Huculka Nyék ugyanis idétlen idők óta számolatlanul zúdította formára elhanyagolható, ám tartalomra annál jelentéktelenebb műveit a vájtfülű sajtó nyaka közé, és ezeket a műveket a vájtfülű — alighanem a vészreakció kábulatában — kivétel nélkül közre is adta.

Most azonban hosszú hetek múltak el anélkül, hogy Huculka Nyéktől egyetlen kötőszó napvilágot látott, egyetlen felkiáltójel elhangzott volna. Az irodalmi berkek már-már susogni kezdtek, amit utálok, mert már a hallásom sem a régi.

Huculka Nyéket roppant bála papír tetején kotolva találtam és lükkenő szívvel kellett konstatálnom, hogy már az egészet telis-tele írta. Amikor a nagy kérdést nekiszegeztem, harsány kacagásban tört ki, s ez visszataszító jelleget kölcsönzött az arcának.

— Ostoba gyerekek — bömbölte. — Hát tudjátok meg, hogy az ország legdivatosabb drámaírójával álltok szemben. Csak az elmúlt nyáron harmincnyolc új darabom ment kis honunk vár-, bár-, gyár- és sárszínházaiban, a tópódiumokról nem is szólva.

— Érthetetlen — rebegtem —, akkor miért nem találkoztunk Huculka Nyék megrögzött nevével?

— Pofonegyszerű — kiáltotta. — Mert a konkrét igényeknek eleget téve inkognitóban dolgozom. Művésznevemet viszont messze zengi a négy égtáj. Ha mindent tudni akarsz, én vagyok a Pannon Névtelen.

A fejemhez kaptam, kezdett valami derengeni, de Huculka Nyék még folytatta.

— Ha nem vetted volna észre, avítt a divat. Ma már a legkisebb tanya is kötelességének érzi, hogy ősi zamatú magyar darabot mutasson be nyári színpadán. Csakhogy a lusta ősök nem számítottak ilyen keresletre. Az eredeti iskoladrámákat fél kezeden megszámolhatod, a misztériumjátékokról nem is szólva. Ám, ha nekik csak ez kell...

Fekete vászonba kötött füzetek tömegeit kezdte hajigálni.

— Tessék, itt van. Valamennyit én írtam. „Püskönd herceg és a tizenkét apáca" — piharci komédia a rézmázi cseppkőszínpad részére...

— Pardon — nyöszörögtem —, milyen komédia?

— Piharci... szóval piaci, csak így patinásabb. „Mézes mester pakuljárása" — tóparti rögtönzés az alsófelsődi bódépódium számára...

— Pardon — mondtam. — Mézes mester milyenjárása?

— Pakul... vagyis pokol, csak így patinásabb.

Az írógépére esett a pillantásom. Hat másolat volt befűzve, a legfelsőbb sort el tudtam olvasni. Így szólt:

Üllep (sunnyogva): Mindközönségesen nagy jó uram, bumsztára!

— Ez... ez micsoda? — kérdeztem teljesen enerváltan.

— Készülök az új szezonra — mondta Huculka Nyék. — Üllep az új avíttságom főszereplője. Bumfordi szolgalegény, akiről azonban kiderül, hogy...

— Egy pillanat. Mi az, hogy bumsztára?

— Az benne a humor.

— Jééé...

— Semmi jééé... Visszautasítom ezt a gunyoros zöngét. Honnét tudhatod te, min nevettek eleink a XII. század misztériumjátékaiban?

Üllepről egyébként kiderül, hogy maga a főürdüng álruhában...

— A főmicsoda?

— Ürdüng... Szóval ördög, csak így...

— ... patinásabb.

— Honnan tudod?

— Kispekuláltam.

— Szóval Üllep azért jött, hogy megejtse Ludmillát, a szépséges hernyópásztort, aki a nagy Bumburnyák király lánya álruhában. Amint azonban a kürtőn alábocsátkozik, a pákosztos Ludmilla lekapja a fedőt, Üllep a kondérba pottyan, a rossz elveszi büntetését, levest főznek belőle.

— Ülleplevest.

— Ürdünglevest. Nos, amint látod, áttértem a hatékonyságra, hat példányban fogalmazok, jövő nyáron ezt a darabot hat különböző címen játssza majd hat különböző kocsiszín-szín.

— És ha rájönnek erre a disznóságra?

— Hogyan jönnének rá? Ki néz meg egy ilyen darabot? Különben is, művem konkrét és felemelő üzenet a modern világ számára.

— Ne mondd. És mit üzen?

— Hogy nyugi, emberek, régen sem volt mindenki normális.

Vitorlás lélekkel távoztam a Pannon Névtelen műhelyéből. De — ürdüng vigye — a tökgyalut meg nem ott felejtettem?...

Peterdi Pál

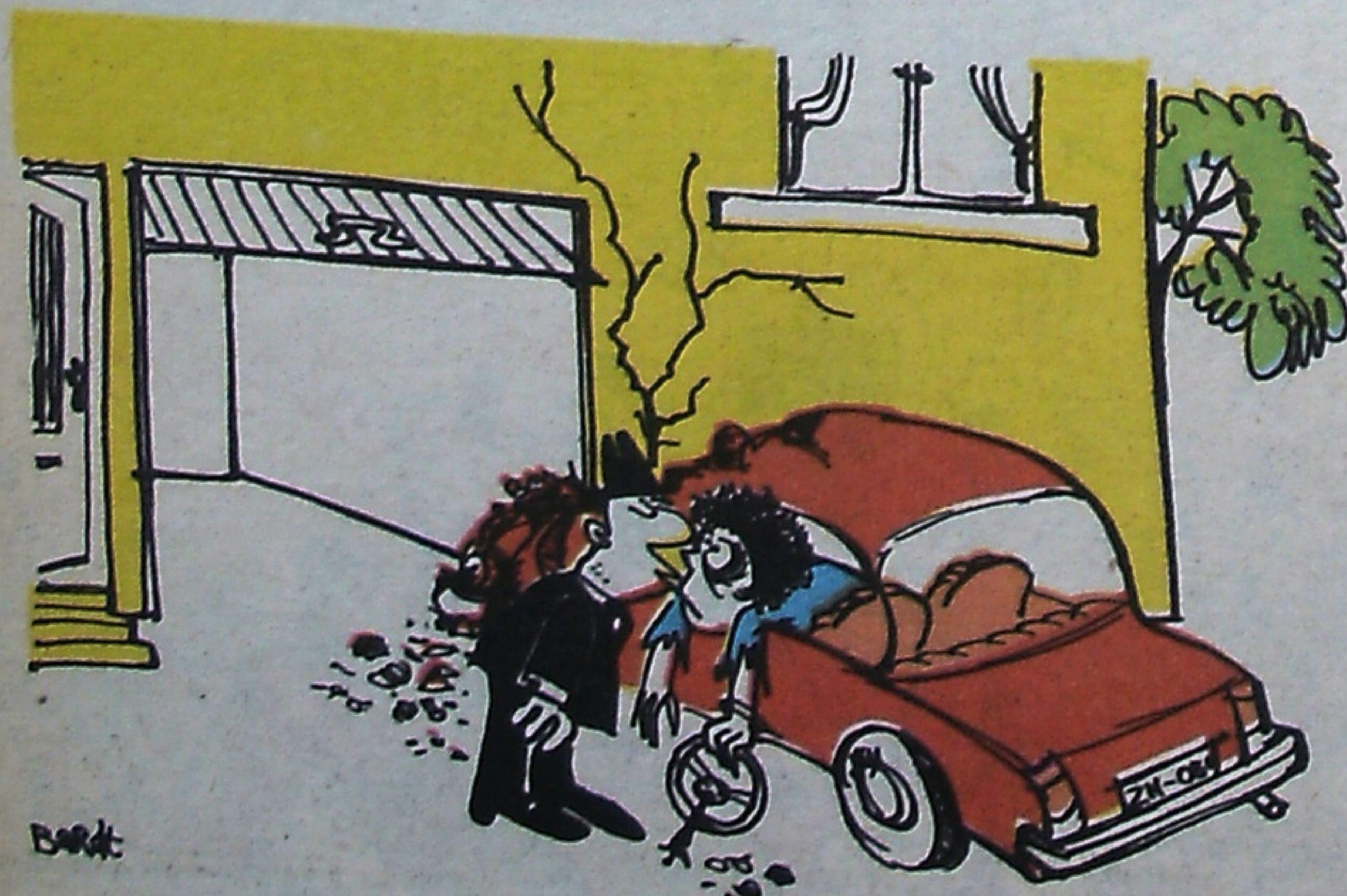
– Remélem, igazgató elvtárs, az ön több hetes szabadsága legalább annyit használt önnek, mint a vállalatnak...

BALESETI KÓRHÁZBAN

– Mit szólsz, már lábadozik a Forma–1-es versenyzőnk!

MINTAFÉRJ

– Csókollak drágám, van valami újság?

INGÁZÓK

– Csak nem fogok a haragosommal egy munkásszálláson lakni?!

HŐSTÖRTÉNE

MÉSZÁROS AN

Magyar idő szerint ma 16.40-kor Kinizsi Pál hadvezér siker

LOVAGRENDI I. FOKOZAT
LOVAGRENDI II. FOKOZAT
KINIZSI SÖR ELFOGYOTT
KINIZSI HAJNÖVESZTŐ
-Csitt, itt nagygyűlés folyik.
-Állj, a Karthauzi rend ünne
-Én azt szeretném kérdezni, hogy

MESZÁROS ANDRÁS:

ÖRTÉNET A XV. SZÁZADBÓL

TRIBUN

Muhammad Ali ikszedik visszatérésének küszöbén — a múltjáról beszélt.

— A szövegemmel legalább annyit ártottam az ellenfeleimnek, mint az öklömmel — nyilatkozta legutóbb. — Csak mondtam a magamét a mérkőzés előtt is, a ringben is, míg végül az idegeikre ment. Ezért utáltam az olyan ellenfelet, aki nem értett angolul.

***

Terry O'Reilly, a Boston Bruins jéghokicsatára csúnyán elkaszálta az ellenfelét. A játékvezető azonnal sípolt, aztán gondolkozott egy darabig, majd minden további nélkül bedobta a korongot.

— Tudom miért nem állított ki — magyarázta O'Reilly a szünetben. — Ilyenkor fel kell írnia a vétkes nevét. És nem tudta eldönteni, hogy az i van-e az e előtt, vagy megfordítva.

***

Bum Philips, a Houston Oilers menedzsere dicsérte Earl Campbellt, a csapat sztárgázsis csillagát.

— Remek fickó. A siker egyáltalán nem szállt a fejébe. Még ma sem elkényeztetett sportmilliomos. A múltkor is behívatott az irodájába, leültetett a legkényelmesebb foteljébe, szivarral kínált és csak aztán szidott össze.

***

Két fordulót játszottak le az angol bajnokságból. A West Bromwich Albion az első két meccsen egy pontot szerzett, de gólt még nem sikerült rúgniok. Ron Atkinson, a csapat igazgatója mégis elégedett.

— Csak két ponttal vagyunk a Liverpool bajnokcsapata mögött — nyilatkozta. — Ilyen közel évek óta nem voltunk hozzájuk.

***

A nagy amerikai baseballcsapatok tavasszal táborba vonulnak és ott néhány hetes iszonyatosan kemény edzéssel készülnek a bajnoki évadra. Erre a táborra emlékezett vissza szinte ellágyulva az Angels egyik játékosa.

— Ott ültünk a szép selymes fűben. Csodálatos tavaszi nap volt. Lágy szellő a bokrok között, virág az ágakon, madár az égen, az edzőnk a kórházban...

(p. p.)

GYANÚ

— Mondja mester, régóta foglalkozik aktfestéssel?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

— Ébredj, szívem — suttogja a feleség a férj fülébe, igyekezvén őt felébreszteni álmából. — Valaki jön fölfele a lépcsőn...
— Hány óra van? — kérdezi álmosan a férj.
— Fél három.
— Hát akkor én jövök haza.

•

Két idős ember beszélget:
— Nekem olyan régi rádióm van, hogy csak az egyik helyi adót tudom fogni vele.
— Az enyém még öregebb. Már alig-alig működik. Ha bemondják rajta, hogy a pontos idő két óra, akkor már minimum három van.

Zseniális üzleti érzék

A napokban betértem a Zupa étterembe ebédelni. Nem zavart különösebben, hogy néhány csótány is helyet foglalt asztaltársaságomban, még az sem, hogy lábamon olykor egy-egy egér futott keresztül. Akkor viszont már felháborodtam, amikor a sárgaborsópüré-levesből két vetési varjú kikapkodta a pirított zsemlekockákat. Megkerestem az üzletvezetőt.

— Mondja, micsoda állapotok vannak itt?! Mégiscsak egy étteremről van szó!

— Mindenről tudok uram, de magának még szerencséje is van! — válaszolta derűs arccal az üzlet vezetője, s meglepetésemet látva így folytatta:

— Ön ugyanis csak az apróvadakkal találkozott, újabban beröpül hozzánk néhány keselyű is, szeretik a kosztunkat. De ha akarja, megmutatom önnek a raktárunkat.

A raktár a pincében volt, a raktáros épp leérkezésünkkor húzott el mellettünk egy oldalkocsis motorcsónakon.

— Maguk itt tárolják az élelmiszert, ebben a derékig érő vízben?

— Nem is akármilyen víz ez, egyenest a központi szennyvízcsatornából szivárog át — válaszolta változatlan türelemmel az üzletvezető, aztán elmondta, hogy a múlt évi árrendezések óta megcsappant a forgalmuk.

— Na és azt hiszi, hogy a csótányok és az egerek majd idecsalogatják a vendégeket?

— Nézze, az köztudott, hogy egy híres-neves vendéglőbe azért ma is tódulnak az emberek. És mitől lehet manapság egy étterem híres? Például attól, hogy az ott dolgozók összesikkasztanak néhány milliót, s bekerülnek a Kék Fénybe — ám mi becsületesek vagyunk. Hírnévre tehet szert egy exkluzív vendéglátóipari egység is, mint például a Hilton, de mi ettől messze vagyunk. Szóbeszéd tárgya lehet az a vendéglő is, amelyet évek óta tatároznak, de büszkén mondhatom, hogy nálunk ilyesmi a szarajevói merénylet óta nem történt. Maradt tehát egy másik megoldás: a KÖJÁL tart nálunk egy látványos ellenőrzést, közösen a tévésekkel. Idejön az a cuki Csurgay Judit, vagy a Gaál Jolika, meg egy szemrevaló köjálos doktornő, én leigazoltatom őket, s már kezdődhet is a riport.

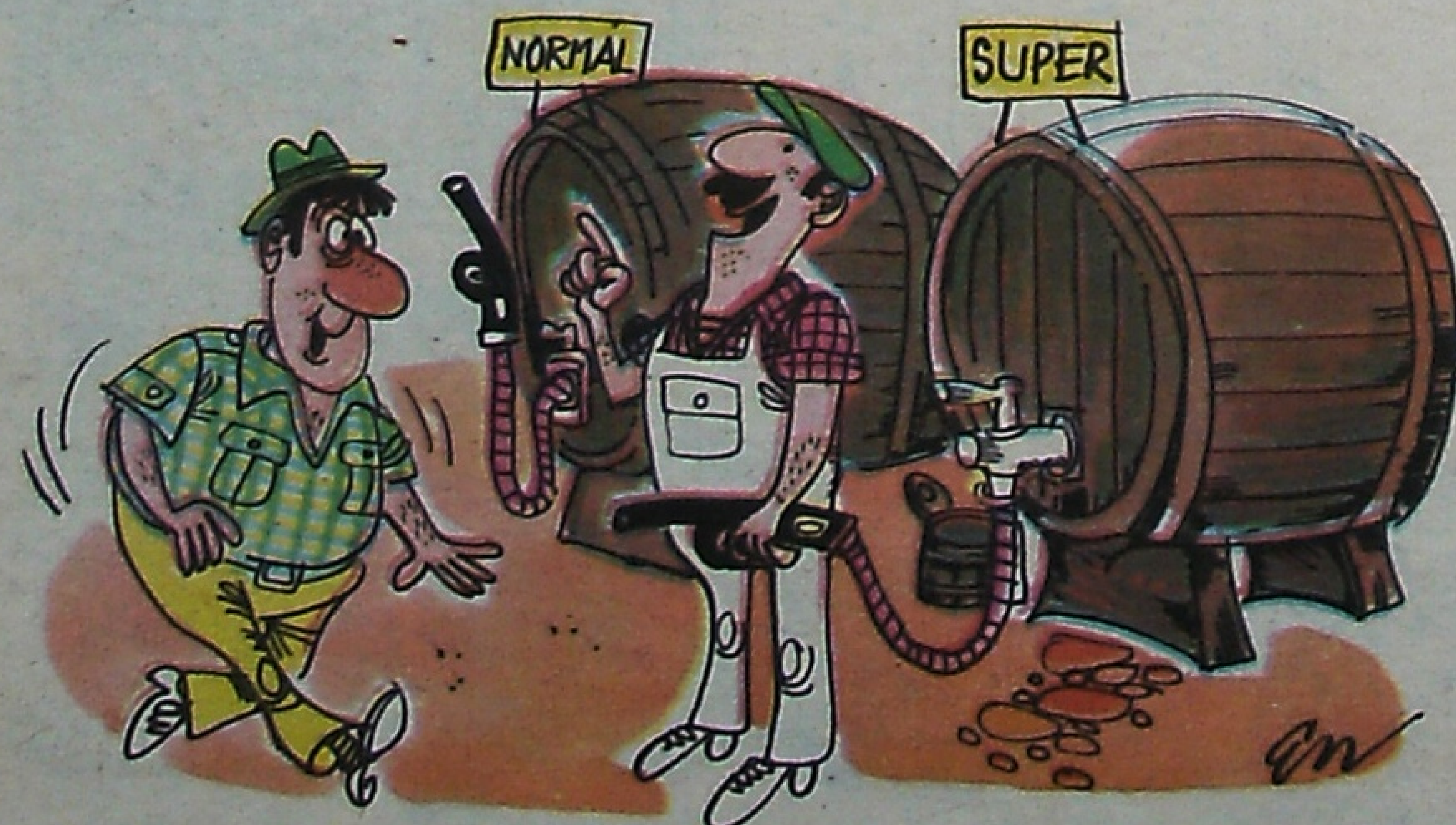
— Már bocsásson meg, de mi szükség van erre az igazoltatásra? Nem ismeri a riporternőket?

— Dehogynem, de ki tudja, hátha a hasonmásuk jön hozzánk. Hisz Churchillnek is volt dublőre, pedig ő csak angol miniszterelnök volt. Tehát ők elkészítik a leleplező riportot, amit milliók látnak majd, s már meglesz a hírünk. Utána a napilapok leközlik, hogy bezárták a Zupa éttermet — még híresebbek leszünk. És nyilván világgá kürtölik majd, amikor megnyílik a korszerűsített Csupa ételbár. Özönlenek majd hozzánk.

Ekkorra már felismertem a vezető zseniális üzleti érzékét, s megértően ballagtam vele irodájába, ahol bemutatott nekem néhány, nemrég hozzájuk települt mezei pockot.

Vezda János

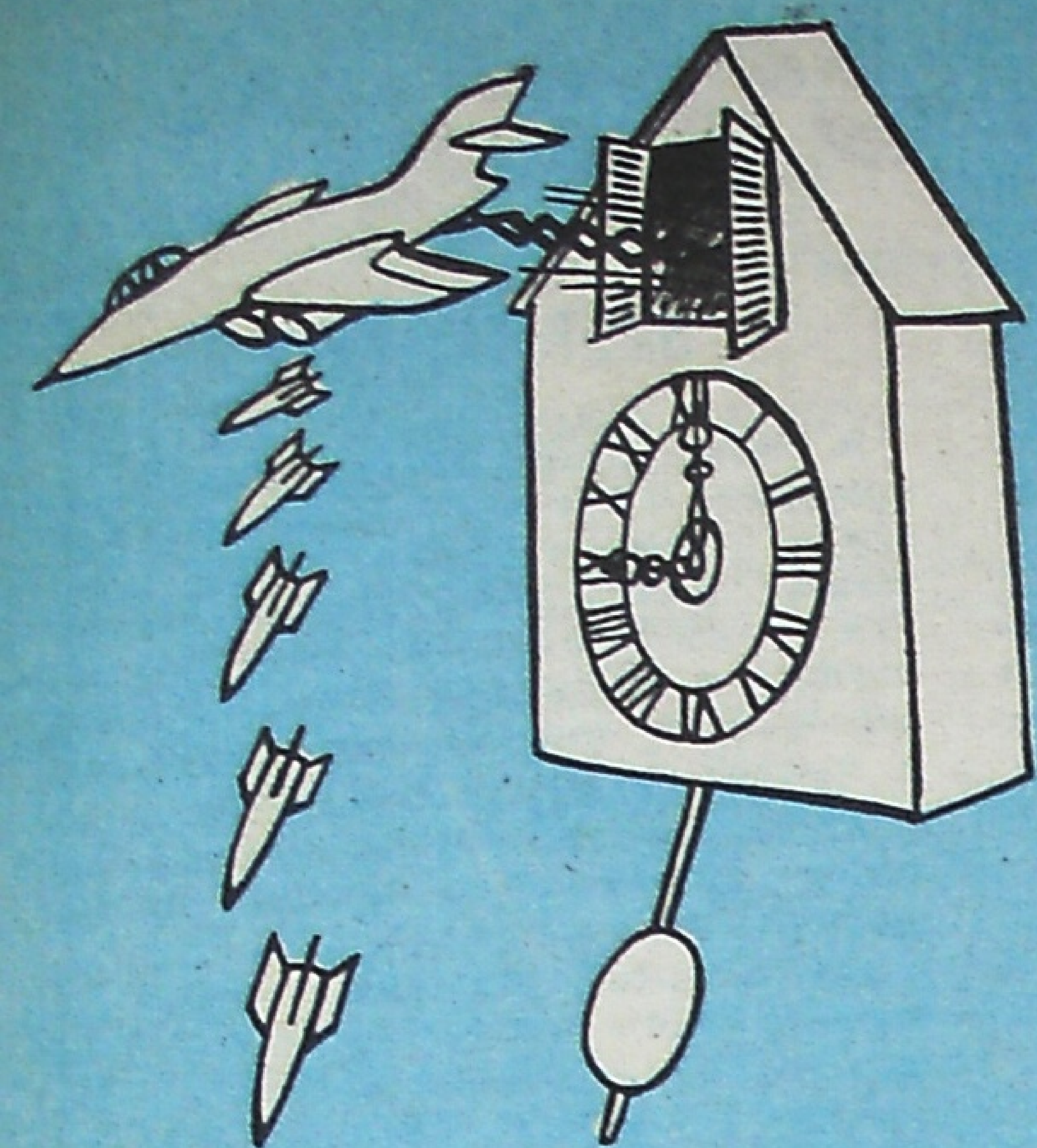
BADACSONYI TÖLTŐÁLLOMÁS

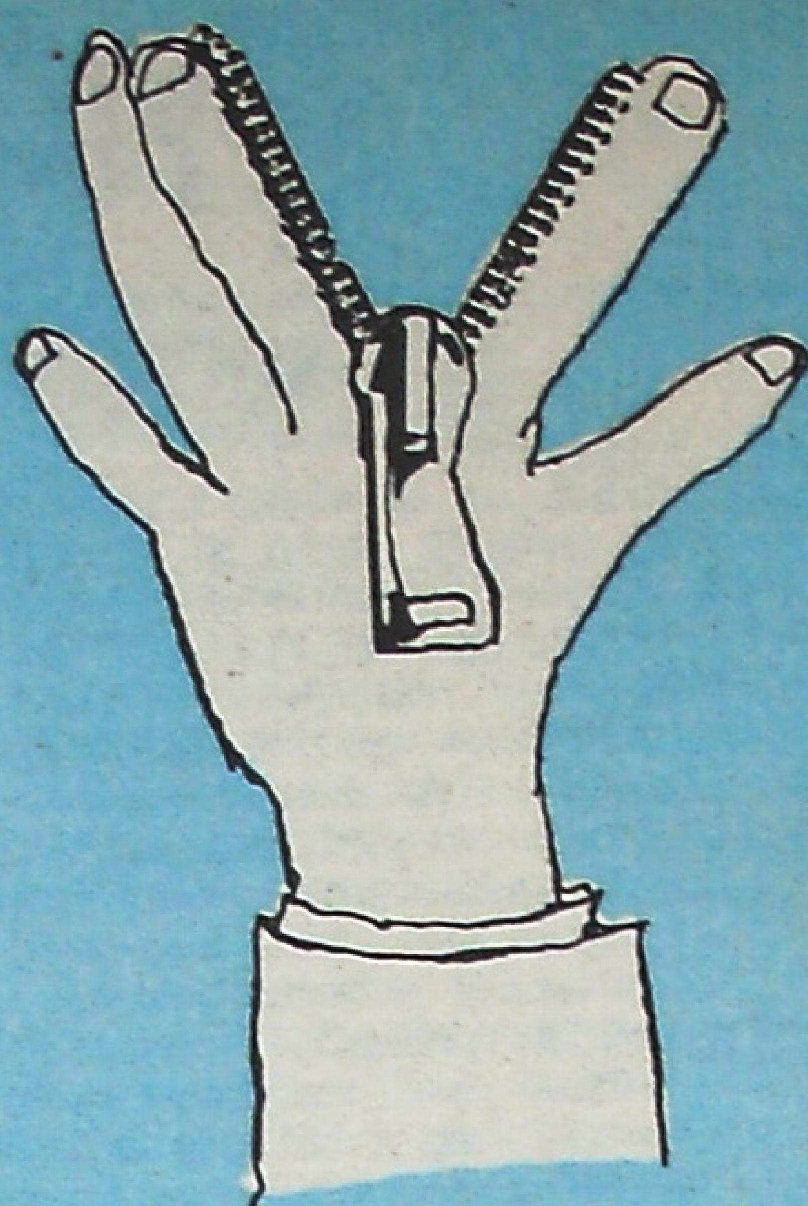

BÜSZKE VÁROMÁNYOS

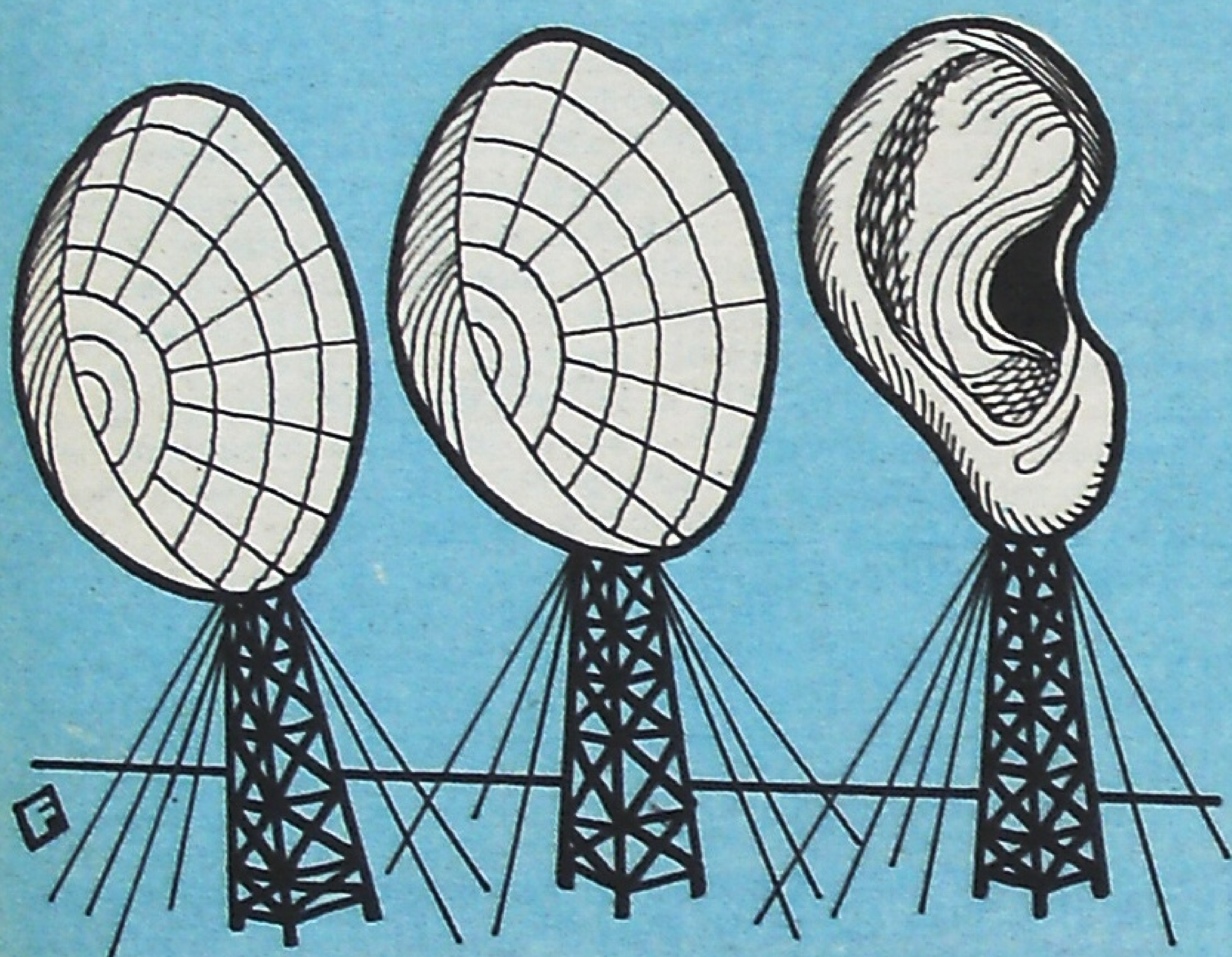
— Véletlenül van nálam fénykép az új gépkocsi-sorszámról!

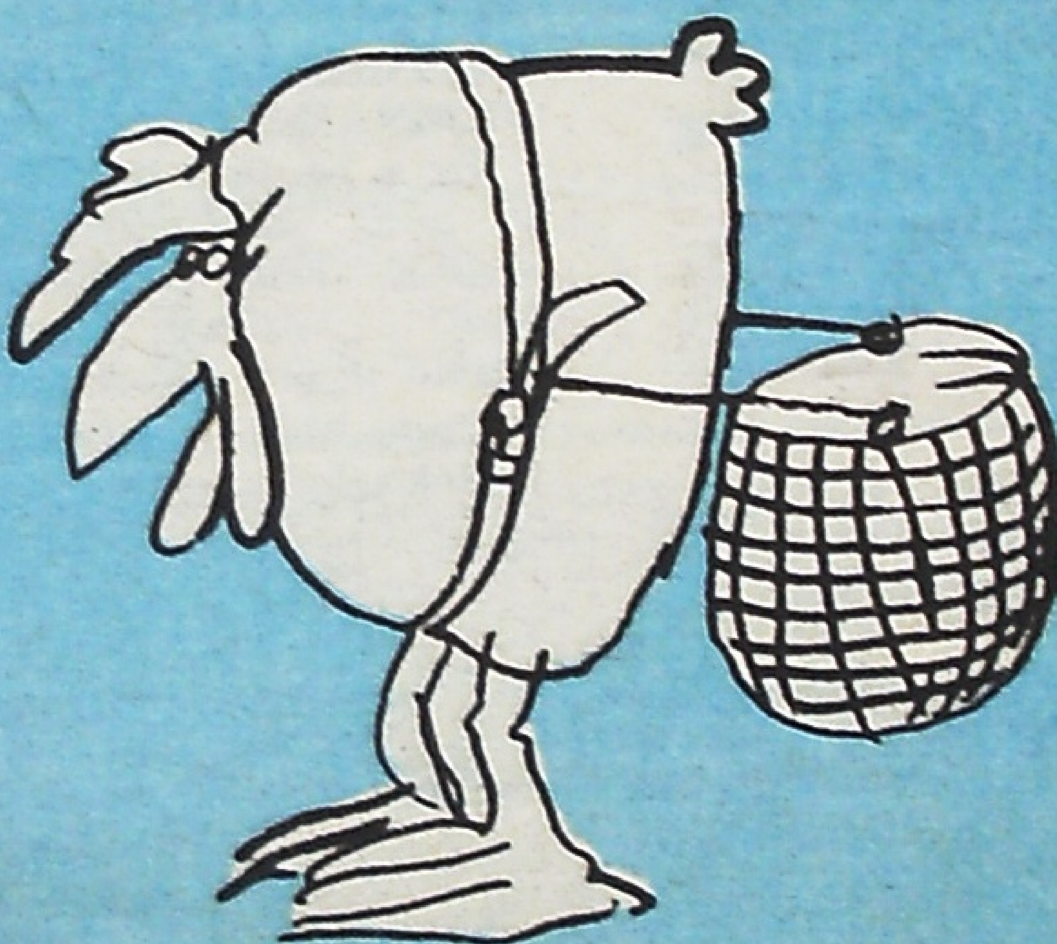

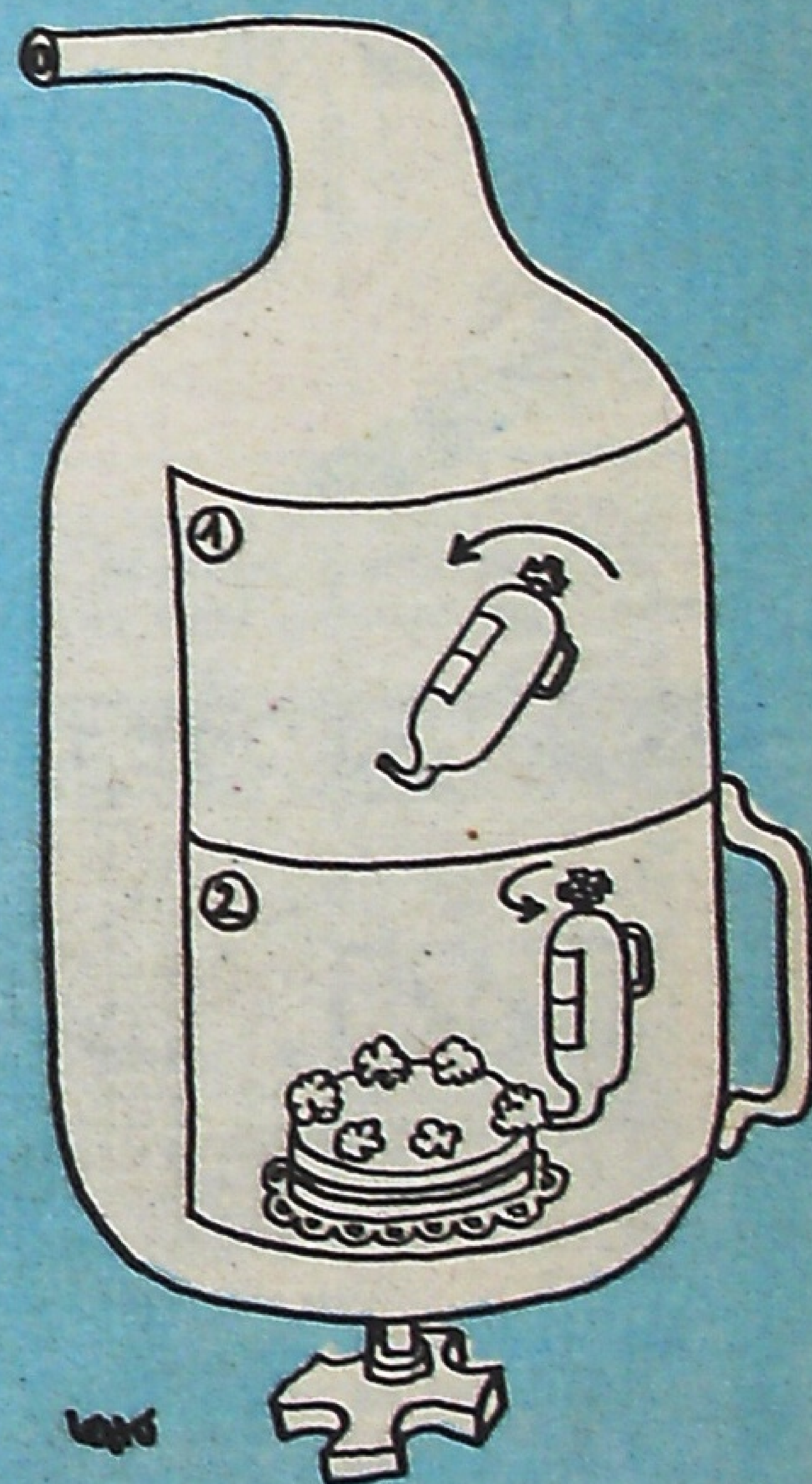

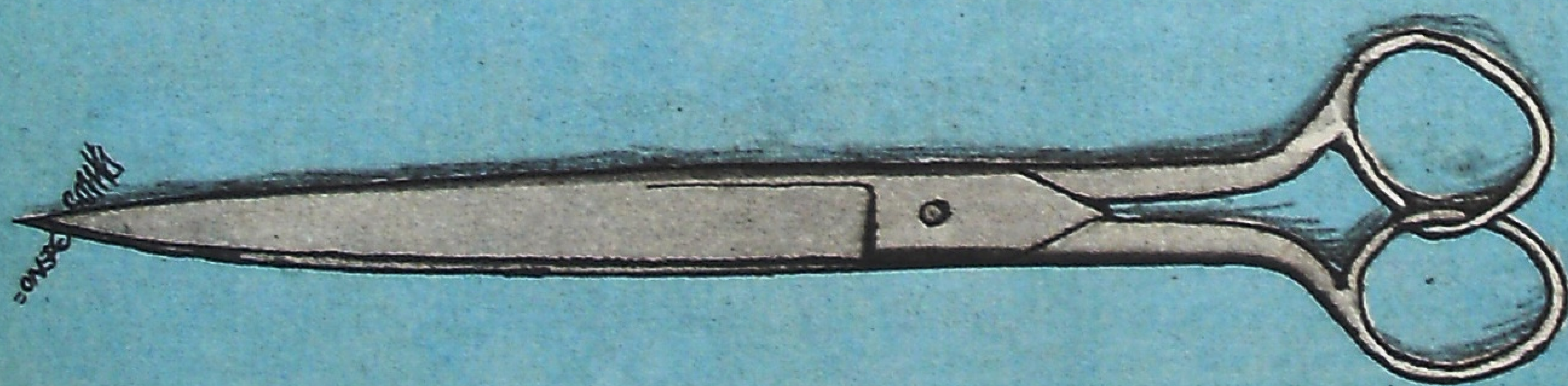

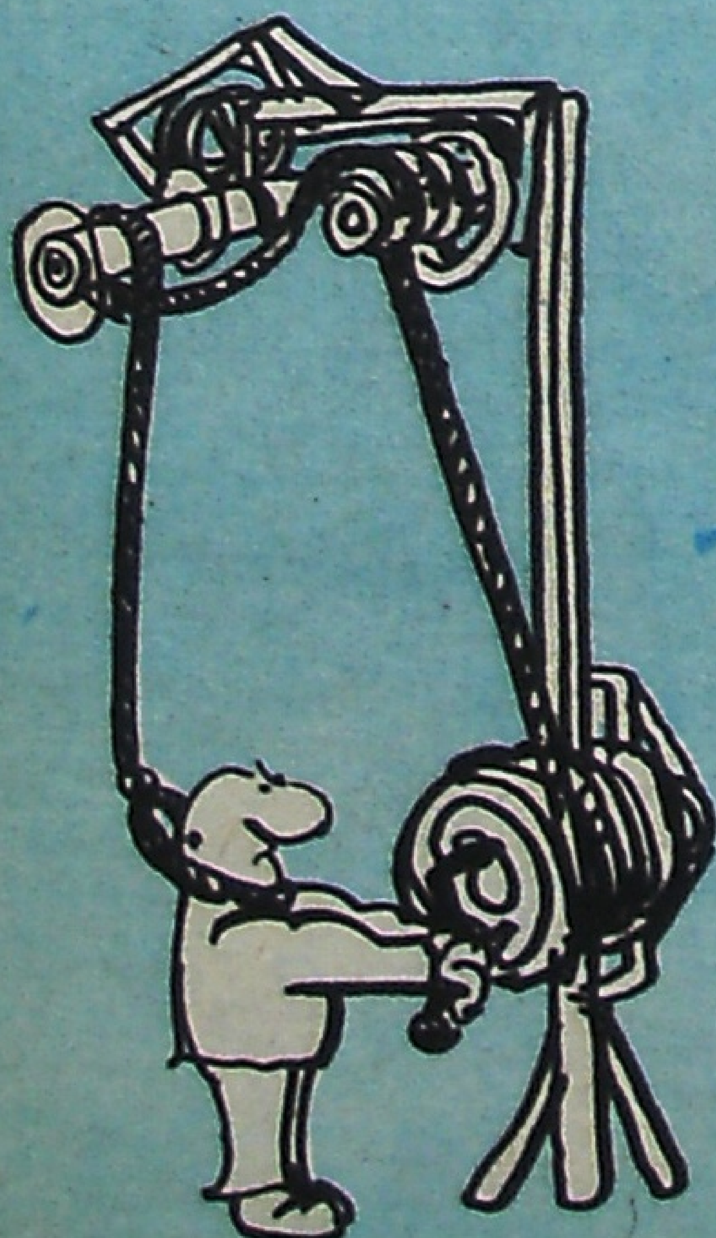
KONSTRUKCIÓ II.

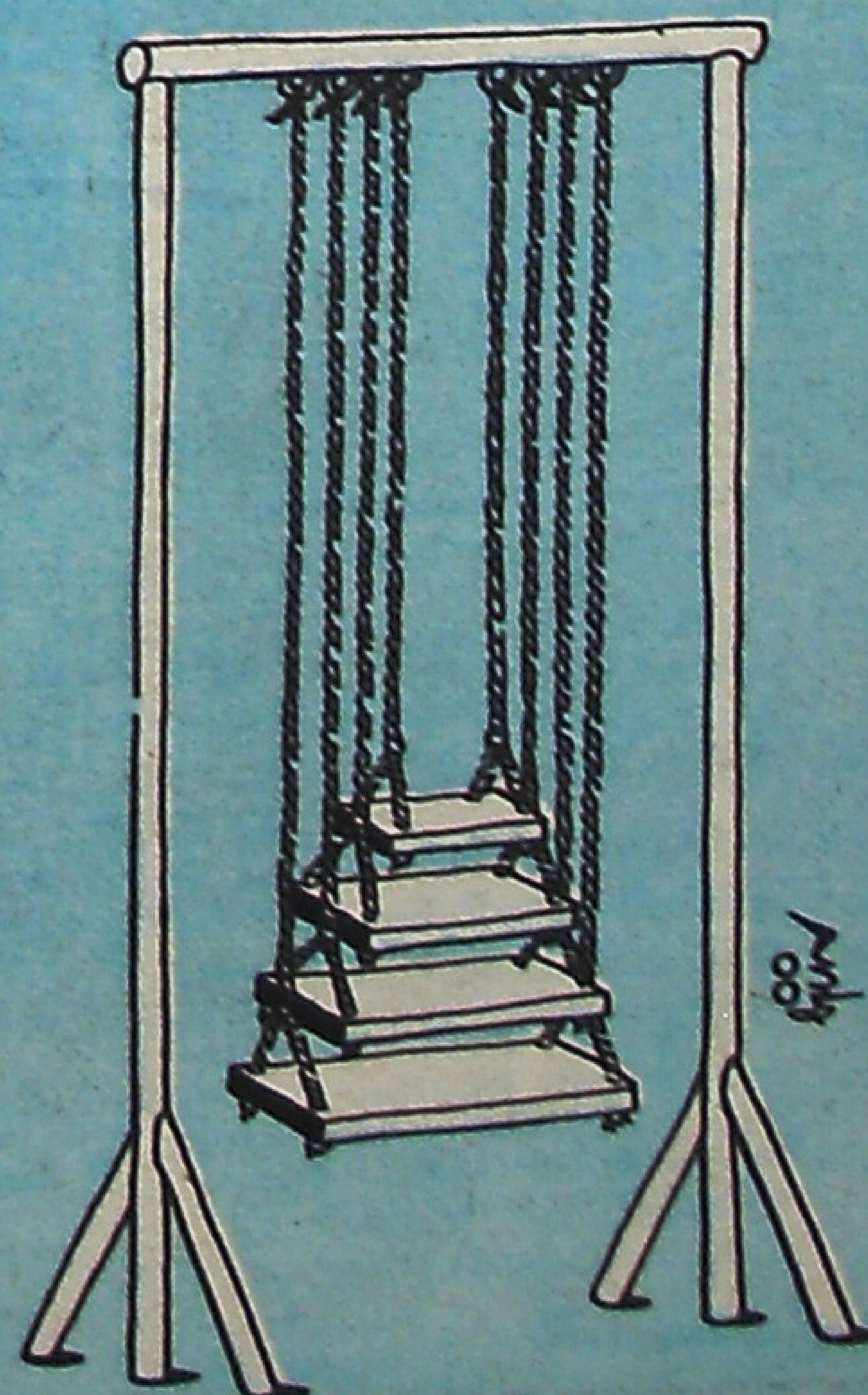

VÁRNAI,
DALLOS,
FÜLÖP,
SAJDIK,
LEHOCZKI,
BRENNER,
BALÁZS-PIRI

UNIFORMIZÁLÁS

– Lajost otthagytam, most Gézához költözöm, csak azért, hogy érezzem, Lacit senki sem tudja pótolni!

VÁROSNÉZŐ SÉTÁK

SOPRON

Sehol az országban nem ápolják, gondozzák, hirdetik olyan jól a magyar múlt emlékeit, mint éppen Sopronban.

Hibák ott is akadnak, persze. Például a Tűztorony irányjelzőjén sikerült összetéveszteni Rosztov szovjet várost Rostock NDK-beli kikötővel. A Károly-kilátót —. érthetetlen okokból — nem kapcsolták be a „Tájak, korok, múzeumok” mozgalomba, itt hát lebélyegzés nincs. A tévétornyot meg a vendégforgalomból rekesztették ki. Nem hogy nincs a tetején presszó — mint külföldön számos helyütt —, sem magában az épületben turistafelvonó: még a belépés is tilos.

Nem is szólva az országos hírű Storno-házról, melyből a nem különben nevezetes gyűjteményt már elköltöztették ugyan, de a fölújítás bizony késik, holott — mint az emléktábla is tudatja — nem kisebb személyiség lakott három hónapig e falak közt, mint Mátyás. (Nem az igazságtalan, hanem az igazságos.)

Egy másik, szintén renoválásra váró történelmi relikvia a Kossuth utcában áll. Két bejárata zárva, tetején beesik az eső. Pedig — ó, boldogabb nemzedékek! — de sokféle ember talált itt az idők folyamán enyhülést! Az egyik ajtó mögött — ha hihetünk az emléktábláknak — a NŐK, a másik mögött a FÉRFIAK.

Ez a házikó, ha jól belegondolunk, ma már a honi kultúrtörténet egyik ereklyéjének számít. Ennyire mégsem volna hát szabad leizé... szóval, levenni a *sürgősen elintézendő ügyek* listájáról.

Vagy tán az effajta — hm — nappali menedékhely is már mind *sztornó-ház?*

Timár György

SZENTENDRE

A város külterületén a szemét begyűjtésére a következő — másutt is honos — módszert alkalmazzák: az utak mentén jókora fémtartályokat helyeznek el, oda kell a környékbelieknek behordani a hulladékot. A tartályt aztán időről időre kicseréli egy gyűjtőkocsi, a megtelt helyére üreset rakva.

A módszer igazán jó — lenne, ha akkor vinnék el a tartályt, amikor megtelt.

Ám a tartály megtelik, a cserekocsi nem jön. Mit tehetnek a lakók? Egy-egy műanyag zsákban a tartály mellé rakják a szemetet. Mire a kocsi jön, jó néhány ilyen zsákocska éktelenkedik a láda mellett.

Azt hinné az ember, sebaj. Azért jön a begyűjtő, hogy elvigye a szemetet. Mindet. Dehát a dolgokat nem a hit irányítja. A szemétgyűjtő csak a tartálycserére van rendszeresítve. S megfelelő öntudattal tartja is magát ehhez.

A rendesebb népek erre beledobálják a zsákokat az üres tartályba. Igaz, a tetejükről csak széthullik valami, de a legyeknek is élni kell. Aztán hozzák az újabb szemetet. Ám most már a tartály is valameddig tele van, így hát kisebb lesz a befogadó képessége, még hamarabb telik meg. És ismét gyűlni kezdenek a zsákocskák.

Így megy ez hétről hétre. De meddig? Ne tessék megijedni — csak tavasztól őszig. Télen ugyanis, üdülőkörzet lévén, az állandó lakosoknak elég a tartály akár egy hónapra is.

Bán Róbert

AZ OLVASÓ OLDALA

MÁS IDEJE OLCSÓ

```
kedjék. Kirendeltségünk átépitése befejeződött, igy
a VI.Népköztársaság útja 1.sz.alatt üzemel.
Nyitvatartás:
Hétköznapokon:          8.3o - 15.45
Csütörtökön:            8.3o - 14.45
Kirendeltségünk minden szombaton zárva tart.
```

Mint ahogy a kedves olvasó, úgy én is azt gondoltam, hogy az az OTP-fiók, amely a fenti értesítést küldte, 8.30-tól 15.45-ig hajlandó az ügyfeleit fogadni. Amikor azonban — 34 fok melegben — Budáról autóbuszoztam, 13.05-kor ez a tábla fogadott: „Ebédidő 13—13.30.” Kopogtatásomra megjelent egy tisztviselőnő. Ő a táblára mutatott én meg, az üvegen át, az értesítést lobogtattam. Én maradtam alul, az ajtó nem nyílt ki.

Felhívtam az OTP titkárságát, beolvastam az értesítést és megkérdeztem: ők hogyan értelmezik a nyitvatartási időt. Szerintük is folyamatos üzemet jelent: ha van ebédidő, oda kellett volna írni.

Ez a jelentéktelen kis ügy is beletartozik a „más ideje nekem nem drága”-dossziéba, amely, sajnos, egyre dagad.

Hevesi Endre

TÖBB FÉNYT . . . !

1

PETRÓLEUMNÁL TANULNI

Pusztaszabolcson építkezünk, a Petőfi Sándor utcában, amely nem is nagyon félreeső utca, még sincs itt bevezetve az elektromos áram. A Nagyközségi Tanács tavaly azt ajánlotta: adjunk be erre vonatkozó írásbeli kérelmet és akkor bevezetteti. A kérvényt beadtuk, néhány nap múlva megérkezett a válasz: „Költségvetés hiányában nem lehetséges”. 1980-ban ismét próbálkoztunk, hátha az idei költségvetés kevésbé hiányos. Azóta többször kaptunk szóbeli ígéretet, hogy némi hozzájárulás ellenében bevezettetik, majd legutóbb azt közölték, hogy ilyesmire nincs költségvetésük. Két gyermekünk van, a feleségem gyesen, a magunk erejéből nem tudjuk előteremteni azt a 7—8 ezer forintot, amennyiért a DÉDÁSz bevezetné az áramot. Így hát — itt van már az új iskolaév! — a gyermekeim petróleumlámpa fényénél fognak tanulni.

Snóbl Tibor
Pusztaszabolcs, Május 1. u. 28. — 2490

2

LAKATLAN FÜRDŐSZOBA

Korai volt az örömünk a nemrég — minden utánjárás nélkül — vásárolt villanybojlerünkkel. Éjszakai villanyórát ugyanis nem tud adni az Elektromos Művek. Legkorábban két év múlva — ígérték. Két évig tehát csak nézegessük 30 ezer forintért épült, kényszerűségből lakatlan fürdőszobánkat és melegítsük a vizet továbbra is fazékban, mint eddig? Nappali villanyórára nem kapcsolható a bojler, mert az szabályellenes, éjszakait nem adnak — patt.

Szeder Mihály
Csömör, Erzsébet u. 52. — 2141

DRÁGA A — LEVEGŐ!

Régen az a mondás járta, hogy városon a vízért is fizetni kell, a levegő is pénzbe kerül. Úgy látszik, ezt az elvet vallja az Univer Konzervgyár hetényegyházi üzeme is. Minthogy nagyon kedveljük a Piros Arany, a Gulyáskrém, a Hubertus mustár készítményt és a hasonlókat, mindig tartunk itthon néhány tubussal. Újabban egyre gyakrabban fordul elő, hogy a tubusok kétharmada, sőt, néha a fele (!) — üres, csak levegő van bennük.

Az emelkedő konzervárak ellenére ragaszkodunk a kis tubusokhoz, mert ízletesek, jól használhatók. Node ilyen drágán — levegőt?

Farkas Andrásné
Győr, Gárdonyi Géza u. 8. — 9022

A CÍMZETT VÁLASZOL

NAGYKÁTÁN NINCS VÍZ

(Ludas, 26. szám)

A nagyközség vízellátását négy mélyfúrású kút biztosítja. Ezek vízmennyisége az ivóvízellátásra elegendő. Problémát okoz azonban, amikor a kertek locsolását is kellene biztosítania. Ahhoz, hogy hasonló bajok többé ne legyenek, mélyfúrású kút elkészítését rendeltük meg. A tervek elkészültek, reméljük idén a kút is elkészül.

Dr. Bozó István
Nagykáta Nagyközségi Tanács VB Titkára

ELITE ORTOPÉD

(Ludas, 26. szám)

A Lenin krt-i fiókunkat bíráló levélben foglalt panasz alapja valós és jogos, ezt sajnálattal kell megállapítanunk. Üzleteink elavultak, szűkek, munkaerőhiányunk állandósult. Jól tudjuk, hogy a beteg lábú emberek ellátása milyen felelősségteljes feladat, ezért korlátozott lehetőségeink ellenére is igyekszünk szolgáltatásunk színvonalán javítani. A Damjanich utca és Dózsa György út sarkán új, nagyméretű és korszerűen felszerelt méretfelvevő és cipőátadó helyet kívánunk kialakítani. 1981. második felétől üzemel majd két műszakban, reggeltől estig.

Völgyi Ferenc
elnök
Elite Ortopéd Méretes Cipőkészítő Ipari Szövetkezet

Ahol csak a szél seper

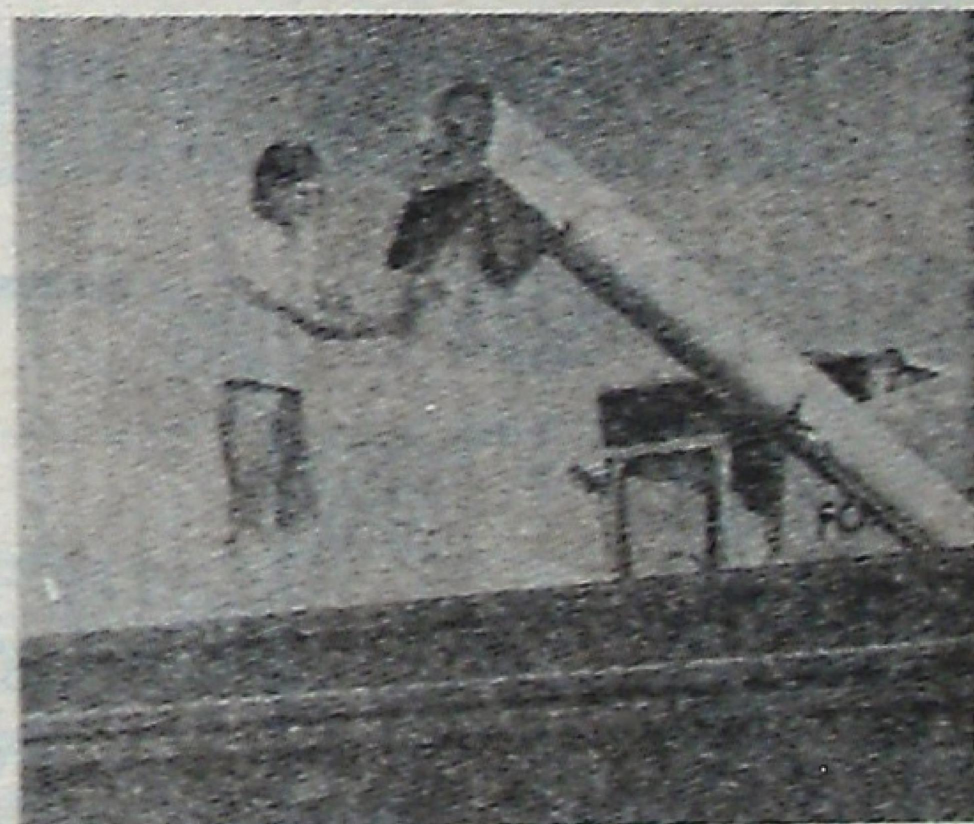
A Tóth Árpád sétány a Vár rendezett területe. Árnyas fák, zöldellő bokrok, illatos virágok közepette tágas padokat, kényelmes székeket találunk. Annál meglepőbb, ha a Korona cukrászdán túl sétálunk és eljutunk az első bástyáig. Bár itt is megtalálhatók a pihenést szolgáló székek és padok, ám a növényzet szemlátomást elburjánzott. A sok giz-gaz mellett temérdek a papírhulladék. Kellemetlen üldögélni ilyen környezetben, a panorámában sem lehet igazán gyönyörködni.

Ez a terület talán nem tartozik a Főkert fennhatósága alá? Ahányszor a Tóth Árpád sétányra tévedek, szorgos kezek — nyilván a Főkerté — nyírják, locsolják a füvet. Lehetséges, hogy a Főkert szerződése a bástya területére nem vonatkozik?

(f. i.)

TÜCSÖK és BOGÁR

Békés megyében, Gyula határában a Munkácsy Termelőszövetkezetben megkezdték a kenyérgabona aratását. A tizenegy kombájn az ezerötszázhuszonhét hektárról közel két hét alatt takarítja be a búzát. Az ország északi és nyugati területén csak a hét végén várható a búzavetés kezdete. Erről szól alábbi riportunk.

A határban valóban sürgős a munka, de most jobb először aratni, aztán vetni!
(A Szabad Földből ollózta Mohácsi Sándor veszprémi olvasónk.)

ban nem ijedt meg. Csak ránézett. Miért ne?
Kondratyeva eredménye a száz méteres mellúszásban: 11,06 mp. A második helyezetté: 11,07. Egy századmásodperc! Ennyi idő kevés a szívinfarktushoz, a bombarobbanáshoz, talán

Mit mondjunk . . . ennyi idő még a száz meteres mellúszáshoz is kevés. Ennyi idő legfeljebb a száz síkhoz elég.
(Az Új Tükörből nyírta Bárány Béla)

ni belőle. Ha valamelyik tagnak nincs tehene, a szövetkezet levágja, átveszi tőle. Az idén 70 vagonnal vártunk két kaszálásból, és

Pusztán azért vágják le a tagot, mert nincs tehene? Ez kegyetlenség!
(A Népszabadságban fedezte fel Dr. Fügedi Ilona)

Alighanem érdemei elismerésével.
(Feledi Sándor felvétele)

Mitsui Sen négy esztendeje él Magyarországon. Itt telepedett le, és itt alapított családot. Az időközben eltelt fél évtized alatt szerte az országban több kisebb-na-

Rohan az idő . . .
(A Magyar Hírlapból ollózta Pácser Bálint, tatai olvasónk)

— Jelszavunk „többet ésszel, mint pénzzel”. Olyan iparág a miénk, ahol állandóan fejleszteni kell. Ezért most saját erőből egymilliárd forintos beruházást tervezünk. Több új üzemet létesí-

Ezt jól kieszelték!
(A Hétfői Hírekben fedezte fel Molnár Csaba, tatabányai olvasónk)

IRIGYSÉG

Elfog a sárga irigység, ha meglátok Pesten egy külföldit. Nem azt irigylem, hogy külföldi, hanem azt, hogy Pesten van. Igaz, hogy eközben én is Pesten vagyok, de az egészen más. Nem egészen érthető a dolog? Megpróbálom elmagyarázni.

Ülök egy belvárosi presszó teraszán, s kávézom. A mellettem levő asztalnál ül egy külföldi, s ugyancsak kávézik. És én rettenetesen irigylem őt. Úgy irigylem, hogy legszívesebben bokán rúgnám. Hát nem furcsa? Én ugyanis rettentő dühösen kávézom, mert a fővárosi tanácsból elküldtek, hogy jöjjek vissza két óra múlva, mert az illetékes ügyintéző otthon várja a kedvezményes nyári tüzelőt. Én dúlok-fúlok magamban a kávé mellett, míg a külföldi élvezi a napfényt, a nyüzsgést, a barnára sült női lábakat és boldogan kortyolgatja a kávéját. Ezt nem bírom józan ésszel felfogni: ugyanott, ugyanakkor, ugyanazt csinálјuk, de én egy szerencsétlen, törődött bennszülött vagyok, ő meg egy élvezkedő turista.

A délutáni csúcsforgalomban gyömöszölnek a buszon, csurog rólam a víz, magamban elátkozom még az ősmagyarokat is, hogy pont ide jöttek a Kárpát-medencébe, csak azért, hogy engem ezer év múlva összepréseljenek a buszon. Mellettem egy fiatal angol pár idétlenül vihog, élvezi a tumultust, és dicsőíti a BKV-t, hogy mennyivel jobb Pesten, mint az esős Londonban, mert itt annyi ember tolakszik fel a buszra amennyi akar, nálunk viszont csak három-négy álló utast enged fel a zord brit kalauz. „Pesten igazi közlekedési demokrácia van" — mondják elismerően.

A kisvendéglőben szentségelek, hogy egy százason alul már nem is lehet megebédelni, egy nyugatnémet házaspár pedig arról áradozik mellettem, hogy ilyen olcsón még nem ebédeltek soha. Miért érzik olyan jól magukat ezek a külhoniak? Dühöngök a megállóban, mert az orrom előtt ment el a tizenkettes villamos, három hátizsákos cseh srác pedig érdeklődve nézi, hogy nicsak itt a csehszlovák villamosok nem pirosak, hanem sárgák. Újra elfog a sárga irigység. Ezeknek ez a legfőbb gondjuk? Nincs semmi dolguk?

Szidom a Merkurt, mert 1985-re igazolták vissza a Trabantomat, berlini ismerősöm pedig irigykedve hallgatja, hogy nálunk ilyen gyorsan lehet kocsit kapni. A moziban fortyogok, hogy nálunk miért nem lehet dohányozni a nézőtéren, mint a civilizált országokban, előttem pedig egy francia házaspár örül, hogy a magyar mozikat nem büdösítik be a bagósok. A Rákóczi úton a dugóban szívem szerint egyfolytában nyomnám a dudát, mint a derék nápolyiak, olasz barátaim viszont elismeréssel szólnak a nyugodt pesti autósokról, a dudamentes dugókról.

A svédek boldogok, amikor Pesten átkozott meleg van, a spanyolok kéjesen nyújtóznak a didergető magyar nyárban. Ezeknek minden jó? Én dolgozom, bevásárolok, lótokfutok, ők meg azzal irritálnak, hogy nyaralnak, üdülnek, szabadságon vannak és mindig jól érzik magukat. Így meg ez egész nyáron, amíg tart az idegenforgalmi szezon. Egy vigaszom van csak: leszek én is turista külföldön. Ott aztán történjék bármi, én olyan jól fogom magam érezni, hogy az csuda. Eheti majd őket a sárga irigység.

Majláth László

Egy szurkoló panaszkodik:

— Soha többé nem iszom meccs előtt! Mert ha iszom, akkor duplán látom a mieink csapnivaló játékát!

Felszállás előtt a stewardess rágógumit oszt szét az utasok között és elmagyarázza, hogy az megvéd a fülben a felszállás közben keletkező zúgástól. A repülőút végén odatipeg hozzá egy anyóka és így szól:

— Aranyoskám, és most ki veszi ki nekem a fülemből ezt a vacakot?

— Mindig annyit beszél, meglátod, nemsokára megjelenik a nagylemeze...

IMPORT HUMOR

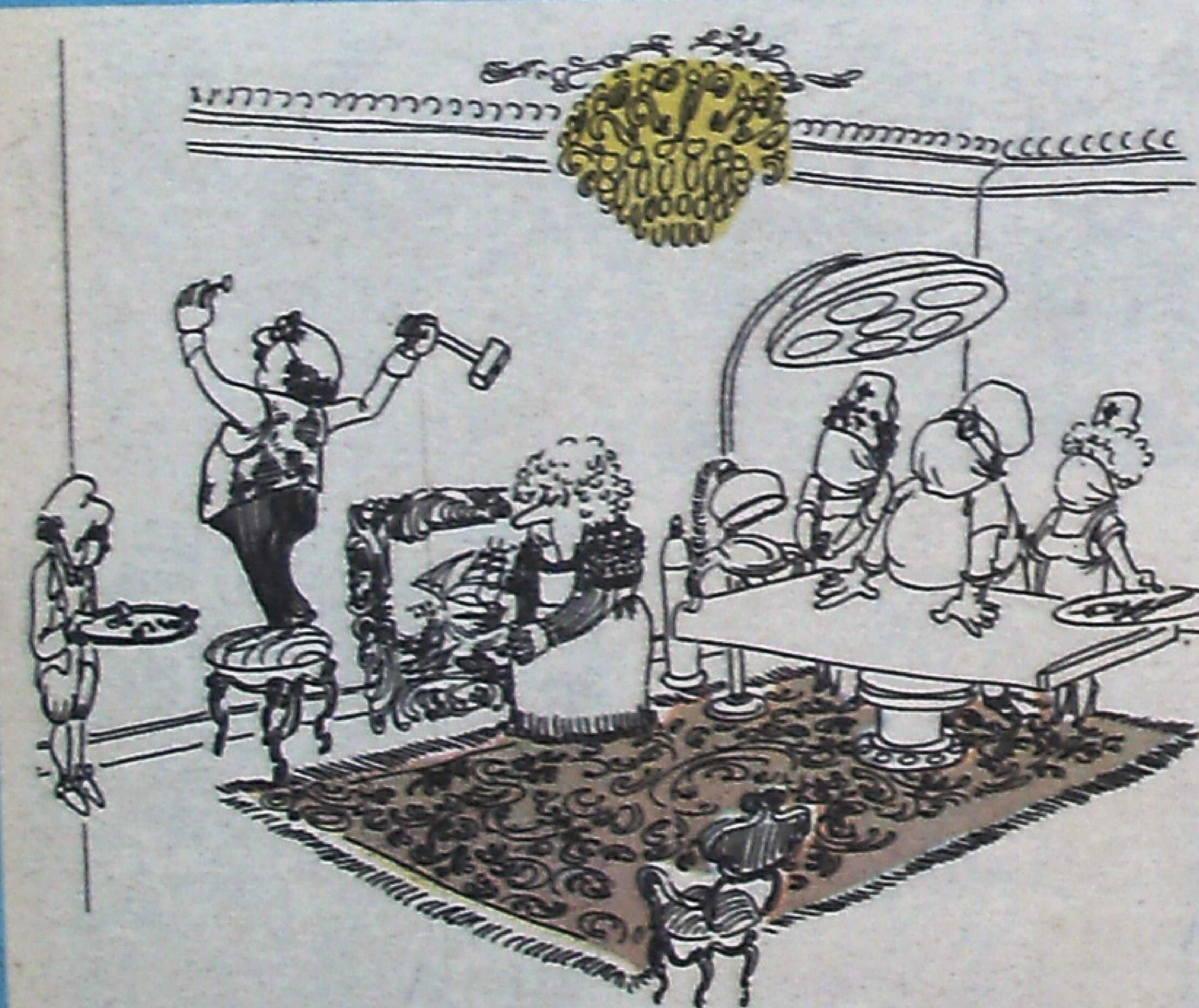

EGY ELÉGEDETT APA

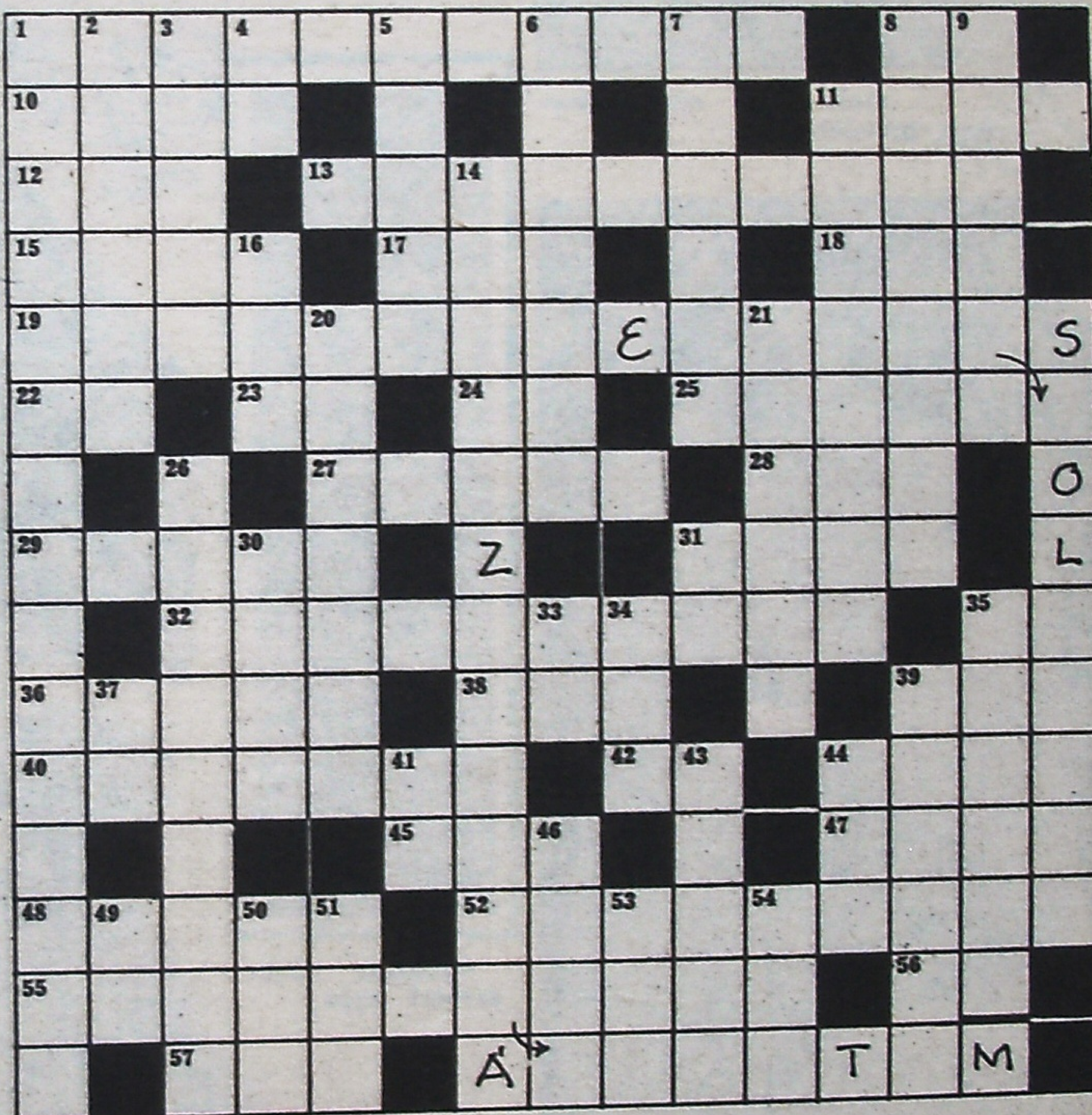
Hármasikrei születtek Kapornai feleségének s a boldog atya a szülőszoba előtt feszengve várta a kedves nővért, aki a három apróságot nem sokkal utóbb megmutatta neki. — Vízszintes 19 — függőleges 14 — kiáltott fel Kapornai a három csecsemő láttán. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 15-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Színigazgató öröme
8. A. B.
10. Fúvós hangszer
11. Épület része, névelővel
12. Foltra vár
13. Délre a reggeli köd
15. Önkényeskedő parancs
17. Egy — angolul
18. . . . poetica
22. Hajdani főúri rang rövidítése
23. Megvesszőzött (!) kutya
24. K. J.
25. Homérosz nagy műve
27. Egy ázsiai ország fővárosa
28. E. T. S.
29. Önérzetében bántja
31. Kegyetlen, irgalmat nem ismerő
32. Büntetődobás a kézilabdában
35. C. G.
36. Futballista öltözete
38. Bíróság előtt folyik
39. S. S. Á.
40. A művelődés egyik módja
42. Területmérték
44. Nem gyakori, fogazott levelű fa
45. Lett — régiesen
47. „Hát persze hogy!"
48. Vízben tart
52. Igen gyakori eledelünk
55. Kerti dísznövény
56. K. L.
57. A 12 vízsz. népiesen

FÜGGŐLEGES

1. A látszólag nehéz, de valójában egyszerű feladatra mondjuk
2. Nelson admirális itt semmisítette meg a francia hajóhadat
3. Baranyában élő délszláv népcsoport
4. S. A.
5. Nevelőintézetéről híres helység
6. Újságírói műfaj
7. Nevezetes lóverseny Angliában
8. Tehetségtelen újságíró — névelővel
9. Borravaló, csúszópénz
11. Színész feladata
16. ZS
20. Kiszolgált katona
21. Táplálék
26. Egy sokat emlegetett országos szerv
30. Könyvespolc
31. Hömpölygő víztömeg
33. Virág része
34. Izmok kérdése
35. Cselekszik valamit
37. B. L.
39. Utánzásra képes énekesmadár
41. B-vel: táncmulatság
43. Sok fiatal álma-vágya
44. S. N. O.
46. Ősi fegyver
49. Azonos betűk
50. Török név
51. Tervszerű megelőző karbantartás
53. . . . a helyzetnek
54. T. G. Z.

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V, József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft, egy évre 144 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80.2308/2-37 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Nem, de akkor eltaláltad volna, hogy mennyi só kell bele.

200—200 forintot nyert:

Juhász Józsefné, Mogyoród, Zsák u. 7. 2146

Zsom Imréné, Pusztavacs, Csettmajor, 2378

Moskovits Andor, Bp. Hársfa u. 40. 1074

A nyereményeket postán küldjük el.

Az augusztusi (8. szám) LUDAS MAGAZIN keresztrejtvényének megfejtése:

„Három évig volt a kirakatban és ma is olyan, mint újkorában."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Czellár Lászlóné, Bp. XIV. Kassai tér 23. 1142; Sebők Lászlóné, Pécs, József Attila u. 6. 7623; Bódi Pál, Békéssámson, Petőfi u. 2. 5946.

A nyereményeket postán küldtük el.

FELSŐRÉSZ NÉLKÜL

Több európai strandon a hölgyek már felsőrész nélkül is napozhatnak. Ugyanez nálunk is engedélyezett, ha az illető:

nyolc éven aluli leánygyermek

bírja a víz alatt

mitológiai alak

be van szappanozva

Fülöp György összeállítása

úgy tud helyezkedni, hogy mindig háttal legyen

egzotikus tánccsoport tagja

kő- vagy márványszobor

ha nincs mit felül takargatnia

